Miercuri, 20 ianuarie 2021

P9_TA(2021)0014

Drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2019

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2021 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2019 (2020/2208(INI))

(2021/C 456/09)

Parlamentul European,

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului (DUDO) și alte tratate și instrumente ale ONU în domeniul drepturilor omului,

— având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale"),

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 2, 3, 11 și 17 ale acestuia,

— având în vedere articolele 2, 3, 8, 21 și 23 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere articolele 17 și 207 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere Strategia globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene, prezentată la 28 iunie 2016,

— având în vedere cele 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) și Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă,

— având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP) și comentariile generale ale Comitetului ONU pentru Drepturile Omului,

— având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și comentariile generale ale Comitetului ONU pentru drepturile economice, sociale și culturale,

— având în vedere Convenția ONU asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) și recomandările generale ale Comitetului ONU pentru eliminarea discriminării împotriva femeilor,

— având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului (CDC) din 20 noiembrie 1989 și cele două protocoale opționale la aceasta, adoptate la 25 mai 2000,

— având în vedere Convenția ONU din 30 martie 2007 privind drepturile persoanelor cu dizabilități,

— având în vedere Declarația politică a Adunării Generale a ONU privind HIV și SIDA: „On the Fast Track to Accelerating the Fight against HIV and to Ending the AIDS Epidemic by 2030" (Măsuri pentru accelerarea demersurilor de combatere a HIV și de eradicare a epidemiei de SIDA până în 2030), adoptată la 8 iunie 2016,

— având în vedere Declarația ONU cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale, etnice, religioase și lingvistice, adoptată la 18 decembrie 1992,

— având în vedere Rezoluția Adunării Generale a ONU din 22 decembrie 2018 privind o solicitare globală de acțiuni concrete pentru eliminarea totală a rasismului, a discriminării rasiale, a xenofobiei și a intoleranței asociate acestora, precum și punerea în aplicare cuprinzătoare și acțiunile subsecvente Declarației și Programului de acțiune de la Durban,

— având în vedere decizia Adunării Generale a ONU, adoptată la 28 mai 2019, prin care data de 22 august a fost desemnată Ziua internațională de comemorare a victimelor actelor de violență bazate pe religie sau credință,

— având în vedere Rezoluția 2467 din 29 aprilie 2019 a Consiliului de Securitate al ONU privind violența sexuală în situații de conflict,

— având în vedere Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea și Abordarea strategică a UE privind femeile, pacea și securitatea 2019-2024 (FPS),

— având în vedere inițiativa Spotlight a UE și ONU pentru eliminarea violenței împotriva femeilor și a fetelor,

— având în vedere Platforma de acțiune de la Beijing și Programul de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare și rezultatele conferințelor aferente de revizuire,

— având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 190 din 21 iunie 2019 privind violența și hărțuirea,

— având în vedere Declarația emisă de OIM la 21 iunie 2019 cu ocazia Centenarului său privind viitorul muncii,

— având în vedere Memorandumul de înțelegere din 16 august 2019 privind cooperarea dintre Programul ONU pentru mediu și Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului,

— având în vedere Convenția-cadru a Consiliului Europei pentru protecția minorităților naționale și Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la 5 noiembrie 1992,

— având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumită în continuare „Convenția de la Istanbul”), din 11 mai 2011, pe care nu au ratificat-o toate statele membre,

— având în vedere Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația 2015-2019 – „Menținerea drepturilor omului pe ordinea de zi” din 28 aprilie 2015 (JOIN(2015)0016), adoptat de Consiliu la 20 iulie 2015, precum și evaluarea sa la jumătatea perioadei, din iunie 2017 (SWD(2017)0254),

— având în vedere Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024, adoptat de Consiliu la 17 noiembrie 2020,

— având în vedere concluziile Consiliului din 18 februarie 2019 privind prioritățile UE pentru 2019 în cadrul forurilor ONU însărcinate cu apărarea drepturilor omului,

— având în vedere concluziile Consiliului din 17 iunie 2019 privind acțiunea UE pentru consolidarea multilateralismului bazat pe norme,

— având în vedere concluziile Consiliului din 15 iulie 2019 privind prioritățile UE în cadrul ONU și în cadrul celei de a 74-a sesiuni a Adunării Generale a ONU,

— având în vedere concluziile Consiliului din 14 octombrie 2019 privind democrația,

— având în vedere Orientările pentru promovarea și protejarea respectării tuturor drepturilor omului pentru persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), adoptate la 24 iunie 2013,

— având în vedere Orientările UE privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere, adoptate la 24 iunie 2013,

— având în vedere Orientările UE privind pedeapsa cu moartea, actualizate de Consiliu la 12 aprilie 2013, Orientările UE privind libertatea de exprimare online și offline, adoptate de Consiliu la 12 mai 2014 și Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului, adoptate de Consiliu la 14 iunie 2004,

— având în vedere Orientările UE în domeniul drepturilor omului privind nediscriminarea în acțiunea externă, adoptate de Consiliu la 18 martie 2019,

— având în vedere Orientările UE în domeniul drepturilor omului privind apa potabilă sigură și salubritatea, adoptate de Consiliu la 17 iunie 2019,

— având în vedere Orientările din 2019 revizuite ale politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, adoptate de Consiliu la 16 septembrie 2019,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2020, intitulată „Comunicarea din 2020 privind politica de extindere a UE” (COM(2020)0660), precum și agenda geopolitică a legislaturii parlamentare 2019-2024 a UE,

— având în vedere raportul Comisiei Europene din iunie 2020, intitulat „Recunoașterea juridică a genului în UE: drumul persoanelor transgen către o egalitate deplină”,

— având în vedere comunicarea comună a Comisiei din 25 noiembrie 2020, intitulată „Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen (GAP) III – O agendă ambițioasă pentru egalitatea de gen și emanciparea femeilor în acțiunile externe ale UE” (JOIN(2020)0017), precum și Concluziile Președinției Consiliului din 16 decembrie 2020 privind GAP III,

— având în vedere sondajul LGBTI II al Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) din 14 mai 2020, intitulat „A long way to go for LGBTI equality” (O cale lungă până la realizarea egalității pentru persoanele LGBTI),

— având în vedere Decizia Ombudsmanului European din 30 iulie 2020 privind rolul trimisului special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara UE,

— având în vedere rapoartele prezentate de trimisul special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingeri în afara UE și rapoartele Intergrupului pentru libertatea religioasă sau de convingeri și toleranța religioasă din cadrul Parlamentului European,

— având în vedere Raportul anual pe 2019 al UE privind drepturile omului și democrația în lume,

— având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2017 referitoare la corupție și drepturile omului în țările terțe ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 3 iulie 2018 referitoare la încălcarea drepturilor popoarelor indigene în lume, inclusiv acapararea de terenuri ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la Orientările UE și mandatul trimisului special al UE pentru promovarea libertății religioase sau de convingere în afara UE ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la drepturile omului și democrația în lume și politica Uniunii Europene în această privință – raport anual pe 2018 ([4]), și rezoluțiile sale anterioare referitoare la rapoartele anuale precedente,

— având în vedere toate rezoluțiile sale adoptate în 2019 privind încălcarea drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (cunoscute sub numele de rezoluții de urgență) în conformitate cu articolul 144 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere Premiul Saharov pentru libertatea de gândire, decernat în 2019 lui Ilham Tohti, un apărător al drepturilor omului uigur, profesor de economie, susținător al drepturilor minorității uigure din China și deținut politic în China,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0259/2020),

A. întrucât sărbătorirea în 2019 a celei de a 10-a aniversări a Cartei drepturilor fundamentale a UE a reamintit Uniunii de angajamentul său declarat și de obligația prevăzută în Tratat, care îi impun să desfășoare cu hotărâre acțiuni de protejare, promovare și respectare a drepturilor omului atât în interiorul, cât și în afara granițelor sale; întrucât, cu această ocazie, UE și-a reafirmat angajamentul de a rămâne un actor influent pe scena mondială și de a juca în continuare un rol de lider în apărarea democrației și a drepturilor omului la nivel mondial;

([1]) JO C 337, 20.9.2018, p. 82.
([2]) JO C 118, 8.4.2020, p. 15.
([3]) JO C 411, 27.11.2020, p. 30.
([4]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0007.

B. întrucât egalitatea de gen este o valoare fundamentală a UE, iar dreptul la tratament egal și nediscriminare este un drept fundamental consacrat în tratate și în CDF; întrucât perspectiva de gen ar trebui, prin urmare, introdusă și integrată ca principiu orizontal în toate activitățile și politicile UE;

C. întrucât creștinii sunt grupul religios cel mai persecutat din lume, reprezentând 80 % dintre toți credincioșii persecutați; întrucât această persecuție ia forme foarte diverse, de la discriminarea cotidiană în domeniul educației, al ocupării forței de muncă și al vieții sociale, la limitarea tuturor formelor de exprimare, chiar și la atacuri fizice îndreptate împotriva comunităților creștine, care se apropie de definiția internațională a genocidului adoptată de ONU;

D. întrucât în Declarația de la Beijing și Platforma de acțiune din 1995 evidențiază de 25 de ani importanța egalității în drepturi și oportunități pentru femei, precum și a participării lor egale la procesul decizional și la procesele democratice pentru consolidarea democrației;

E. întrucât numărul scăzut al femeilor implicate în dezvoltarea inteligenței artificiale (IA) crește riscul de părtinire; întrucât educația științifică este importantă pentru a dispune de competențe, o muncă decentă și locuri de muncă de viitor, precum și pentru a elimina stereotipurile de gen conform cărora aceste domenii sunt automat masculine, astfel încât femeile să-și poată exercita pe deplin drepturile omului;

F. întrucât pe tot parcursul sărbătoririi celei de a 30-a aniversări a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului (CDC) în noiembrie 2019, UE a subliniat angajamentul său de a elabora o strategie cuprinzătoare privind drepturile copilului și drepturile părintești și de a le plasa în centrul politicilor UE; întrucât Parlamentul a găzduit o conferință dedicată acestei teme la 20 noiembrie 2019, care a abordat o serie de aspecte, printre care provocările legate de protecția drepturilor copilului într-o lume digitală în continuă schimbare, cu referire specială la interzicerea accesului la pornografie infantilă și la combaterea hărțuirii și a violenței, depășirea obstacolelor din calea exercitării depline a drepturilor copilului și abordarea naturii schimbătoare a conflictelor armate și a impactului acestora asupra viitorului copiilor, inclusiv a impactului acestor conflicte asupra dezvoltării, educației și vieții lor ulterioare, luând în același timp în considerare declarațiile făcute de copii în cadrul discuției;

G. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 la nivel mondial, modurile în care statele au reacționat la aceasta, adâncirea inegalităților și dificultățile cauzate de criză, în special pentru grupurile cele mai vulnerabile și mai marginalizate, precum și pentru femei, și impactul acesteia asupra relațiilor internaționale, asupra ordinii internaționale bazate pe norme și asupra conflictelor constituie factori care au implicații pe termen lung asupra tuturor aspectelor legate de respectarea drepturilor omului;

H. întrucât, cu titlu de exemplu, criza provocată de pandemie a determinat majoritatea țărilor să adopte măsuri de urgență, reducând libertatea de a beneficia de numeroase drepturi ale omului, printre care se numără în primul rând libertatea de mișcare și libertatea de întrunire, sau să stabilească noi mijloace de supraveghere pentru a preveni transmiterea virusului COVID-19; întrucât aceste măsuri au ridicat în mod legitim întrebări privind necesitatea lor, legalitatea, proporționalitatea, caracterul nediscriminatoriu, durata și implicațiile lor, în spiritul garantării libertăților fundamentale pe termen scurt și lung; întrucât pandemia a fost însoțită, totodată, și de alte tendințe negative care subminează democrația și restrâng spațiul societății civile în unele țări;

I. întrucât recesiunea mondială cauzată de pandemie poate determina guvernele să acorde prioritate stimulării activității economice și atragerii de investiții; subliniază că acest lucru nu ar trebui să aibă loc în detrimentul ambițiilor lor în ceea ce privește obiectivele și standardele politice pentru alte domenii, cum ar fi protecția drepturilor omului, combaterea schimbărilor climatice și combaterea sărăciei, în special în rândul copiilor și al familiilor lor;

J. întrucât intensificarea la nivel mondial a mișcărilor autoritare și populiste reprezintă o amenințare pentru valorile și principiile pe care se întemeiază Uniunea;

K. întrucât regimurile iliberale se îndepărtează tot mai mult de calea democrațiilor mature și de standardele democratice occidentale, asumându-și în mod sistematic poziții care generează încălcări continue și conștiente ale drepturilor omului; întrucât aceste regimuri iliberale restrâng drepturile și libertățile fundamentale, creând astfel o falsă aparență de legitimitate electorală prin desfășurarea de alegeri care nu pot fi considerate libere, corecte sau transparente;

L. întrucât urgențele de mediu, inclusiv schimbările climatice și defrișările, sunt rezultatul acțiunilor umane și generează încălcări ale drepturilor omului, ale căror victime sunt nu numai persoanele direct afectate, ci și omenirea în ansamblu; întrucât este important să se recunoască legătura dintre drepturile omului și protecția mediului; întrucât asigurarea accesului la apă este esențială pentru prevenirea tensiunilor în anumite regiuni;

M. întrucât o mai mare coerență între politica internă și cea externă a UE, dar și între politicile externe ale UE reprezintă o condiție indispensabilă pentru succesul și eficiența politicii UE în domeniul drepturilor omului; întrucât politicile care sprijină drepturile omului, democrația, statul de drept și combaterea impunității ar trebui integrate în toate celelalte politici cu dimensiune externă ale UE, cum ar fi cele în materie de dezvoltare, migrație, securitate, combaterea terorismului, drepturile femeii și egalitatea de gen, extindere și comerț; întrucât o mai mare coerență ar trebui să permită UE să reacționeze mai rapid în etapele timpurii ale încălcărilor drepturilor omului și să fie un actor mai dinamic și mai credibil în domeniul drepturilor omului la nivel mondial;

N. întrucât respectarea pe deplin a drepturilor omului și a standardelor europene în rândul țărilor partenere și vecine ale UE, inclusiv în contextul gestionării crizei refugiaților și al abordării migrației, constituie una dintre prioritățile-cheie ale Uniunii Europene; întrucât situația drepturilor omului în țările vecine, afectate de pandemia de COVID-19, creează îngrijorări, aceste țări trebuind să ia măsuri adecvate în această privință și să colaboreze cu societatea lor civilă, care include persoane cu opinii proeuropene și democratice;

O. întrucât un număr tot mai mare de țări, în special din Asia, Orientul Mijlociu, Africa și America Latină, au impus interdicții de călătorie pentru a-i împiedica pe apărătorii drepturilor omului să participe la evenimente internaționale,

Drepturile omului și democrația: tendințe generale și principale provocări

1. ia act de răspunsurile la pandemia de COVID-19 ale acelor state care au situat drepturile la viață și la sănătate ca prime imperative; subliniază că, în același timp, este esențial să se asigure că oamenii au un nivel de trai adecvat; reamintește că toate măsurile adoptate ca răspuns la pandemie trebuie să aibă la bază și să respecte drepturile omului și principiile nediscriminării și ar trebui, totodată, să asigure realizarea de progrese în direcția îndeplinirii ODD;

2. subliniază că este necesar să se asigure respectarea deplină a drepturilor omului și susținerea principiului potrivit căruia drepturile omului sunt universale și inalienabile, indivizibile, interdependente și corelate și condamnă orice încercare de a le relativiza;

3. își exprimă, cu toate acestea, profunda îngrijorare cu privire la declinul standardelor în materie de democrație și drepturile omului și al capacității de exercitare a libertăților fundamentale pe care criza l-a cauzat în unele țări; este de părere că acest regres este în primul rând rezultatul autoritarismului în creștere, precum și al consecințelor economice și sociale devastatoare ale crizei și al utilizării acestora ca pretext pentru manipularea instituțiilor de stat și a calendarelor electorale, pentru a suprima activitățile apărătorilor drepturilor omului, în special ale apărătorilor drepturilor minorităților, ale oponenților politici, ale reprezentanților mass-mediei sau ai societății civile și pentru a restricționa libertățile fundamentale și drepturile omului, inclusiv drepturile persoanelor sau grupurilor expuse discriminării, cum ar fi minoritățile religioase sau constituite pe criteriul convingerii, precum și ale persoanelor LGBTI, în scopuri care nu au legătură cu pandemia; evidențiază, în acest sens, proliferarea discursurilor de incitare la ură, care au la bază criterii precum rasa, etnia, religia sau casta, amplificarea dezinformării, vizarea tot mai frecventă a grupurilor vulnerabile acuzate de răspândirea virusului, intensificarea violenței domestice și de gen și adâncirea inegalității de gen; își exprimă îngrijorarea cu privire la cazurile de discriminare în distribuirea ajutoarelor acordate în contextul pandemiei de COVID-19; respinge orice refuz de acordare a ajutorului, indiferent de circumstanțele invocate, inclusiv dacă refuzul are la bază motive religioase; în același timp, pune în evidență, cu preocupare, utilizarea pe scară largă, cu încălcarea drepturilor omului, a tehnologiilor digitale care vizează limitarea pandemiei prin localizarea cetățenilor și extragerea datelor lor personale;

4. afirmă că statele trebuie să se abțină de la exploatarea pandemiei de COVID-19 pentru a consolida puterea autoritară, pentru a slăbi democrația și statul de drept sau pentru a încălca drepturile omului; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la exacerbarea măsurilor luate de regimurile autoritare, care vizează reprimarea dizidenților și reducerea spațiului de acțiune al societății civile; subliniază importanța societății civile, care este indispensabilă pentru a pentru a formula un răspuns flexibil, prompt și eficace la provocarea reprezentată de regimurile care încalcă dreptul internațional, drepturile omului și principiile democratice; este îngrijorat că, adesea, măsurile de urgență legate de COVID-19 nu sunt însoțite de obligații clare privind revocarea lor odată cu încetarea crizei;

5. reamintește că accesul universal la asistență medicală este un drept al omului și sprijină orice progres în direcția asigurării unei acoperiri universale cu servicii de sănătate, acest obiectiv fiind esențial pentru dezvoltarea durabilă; salută răspunsul global al Uniunii Europene la pandemia de COVID-19, bazat pe abordarea de tip Echipa Europa, care se axează pe exprimarea solidarității și acordarea de asistență concretă partenerilor, în special țărilor celor mai vulnerabile și mai afectate;

6. ia act cu îngrijorare de deficiențele sistemelor de sănătate din multe țări, care subminează dreptul cetățenilor la sănătate fizică și mentală și la tratamente adecvate, precum și de deficiențele acțiunilor preventive pentru evitarea contaminării, ale măsurilor sanitare și legate de aprovizionarea cu apă, de informare și nediscriminare în ceea ce privește accesul și exercitarea drepturilor; salută declarația Comisiei, în care se afirmă că vaccinurile împotriva COVID-19 ar trebui să fie puse la dispoziție la scară mondială și se garantează faptul că UE va depune toate eforturile în acest sens;

7. reamintește că, în contextul pandemiei de COVID-19, statele trebuie să se asigure că răspunsurile lor includ o abordare sensibilă la dimensiunea de gen și intersecțională, pentru a garanta dreptul tuturor femeilor și fetelor de a trăi fără discriminare și violență și de a avea acces la serviciile medicale esențiale de sănătate sexuală și reproductivă de care au nevoie;

8. reamintește că pandemia a condus, de asemenea, la diminuarea eforturilor de monitorizare și documentare a încălcărilor drepturilor omului la nivel mondial; sprijină eforturile internaționale de evaluare a diverselor răspunsuri naționale la pandemie în ceea ce privește restrângerea libertăților politice, sociale și economice și de construire a unui cadru comun bazat pe drepturile omului, care să devină o referință pentru răspunsurile viitoare la crize sanitare; salută, în acest context, crearea de către Comisia Europeană și Institutul Internațional pentru Democrație și Asistență Electorală (International IDEA) a Observatorului global;

9. condamnă cu fermitate numeroasele cazuri de discriminare, intoleranță, persecuție și asasinat legate de rasă, etnie, naționalitate, clasă socială, dizabilitate, castă, religie, convingeri, limbă, vârstă, sex, orientare sexuală, identitate de gen, exprimare de gen și caracteristici sexuale, care continuă să apară în multe țări și societăți; își exprimă regretul cu privire la vizarea persoanelor sau a comunităților cu declarații și acțiuni intolerante și de incitare la ură; consideră că prevalența rasismului, a antisemitismului și a xenofobiei în multe țări este inacceptabilă; insistă asupra necesității ca guvernele din întreaga lume să condamne în mod clar rasismul și discriminarea și să adopte o abordare de toleranță zero față de acestea;

10. subliniază amenințarea gravă și din ce în ce mai mare la adresa drepturilor omului pe care o implică schimbările climatice, distrugerea mediului și pierderea biodiversității prin privarea persoanelor de dreptul fundamental la viață, în special din cauza unui nivel mai ridicat al foametei la nivel mondial, a inegalităților economice și sociale, a restricțiilor privind accesul la apă și a deceselor suplimentare cauzate de malnutriție și de răspândirea crescută a bolilor; relevă faptul că schimbările climatice subminează și exercitarea altor drepturi ale omului, printre care dreptul de acces la securitate alimentară, la surse sigure de apă potabilă și la salubritate, la asistență medicală, la locuințe adecvate, dreptul la autodeterminare, la muncă și la dezvoltare; atrage atenția, de asemenea, asupra riscurilor pe care le prezintă schimbările climatice pentru pace și securitate, întrucât insecuritatea alimentară și deficitul de apă pot duce la concurență în privința accesului la resursele naturale și apoi la instabilitate și conflicte în interiorul statelor și între acestea; atrage în mod special atenția asupra legăturii dintre această exploatare a resurselor naturale și finanțarea conflictelor, a războaielor și a actelor de violență, în mod direct sau indirect, inclusiv de către anumiți actori din sectorul privat; subliniază faptul că țările cel mai puțin dezvoltate sunt cele mai vulnerabile la schimbările climatice, deoarece ele trebuie să reziste la efectele devastatoare ale acestora, cu toate că țările cel mai puțin dezvoltate generează mai puține gaze cu efect de seră decât țările bogate, în cazul cărora există o probabilitate mai mică să fie afectate de schimbările climatice;

11. afirmă că promovarea și protecția drepturilor omului și acțiunile în domeniul climei și al mediului sunt interconectate, deoarece, în special, dreptul internațional al drepturilor omului oferă acces la căi de atac și mijloace juridice cu scopul de a remedia daunele cauzate de schimbările climatice, de a pune în aplicare măsuri de combatere a schimbărilor climatice și de a trage la răspundere statele, întreprinderile și persoanele pentru răspunsul lor la schimbările climatice și pentru acțiunile care contribuie la accentuarea degradării mediului;

12. subliniază că biodiversitatea și drepturile omului sunt interconectate și interdependente și reamintește obligațiile care le revin statelor în ceea ce privește drepturile omului și care presupun protejarea biodiversității de care depind aceste drepturi, inclusiv prin crearea condițiilor necesare pentru participarea cetățenilor la adoptarea deciziilor cu impact asupra biodiversității și prin asigurarea accesului la căi de atac eficiente în cazul declinului și al degradării biodiversității; își exprimă sprijinul pentru eforturile internaționale la nivel normativ care încep să se concretizeze și care vizează infracțiunile împotriva mediului; încurajează, în acest sens, UE și statele membre să promoveze recunoașterea ecocidului ca infracțiune la nivel internațional, în temeiul Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI);

13. subliniază că este necesar să se acorde o atenție deosebită ajutoarelor destinate persoanelor strămutate din motive legate de mediu și climă; consideră că este important să existe o cooperare la nivel internațional pentru a defini, la nivelul Organizației Națiunilor Unite, conceptul de „persoane strămutate din motive de mediu", cu scopul de a institui un cadru juridic internațional și de a adopta o abordare comună pentru protecția persoanelor care sunt forțate să își părăsească locul de reședință; recunoaște că consecințele schimbărilor climatice asupra mediului pot exacerba fenomenul strămutărilor forțate și insistă, prin urmare, asupra necesității de a pune în aplicare rapid politici menite să reducă impactul schimbărilor climatice, în conformitate cu Acordul de la Paris;

14. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la despăduriri, la mineritul ilegal și la producția de droguri ilicite, în special în Amazonia în 2019, având în vedere că pădurile contribuie la atenuarea schimbărilor climatice prin absorbția și stocarea dioxidului de carbon; subliniază că popoarele indigene au fost adesea primele victime ale defrișărilor, ceea ce pune în pericol drepturile acestora la terenuri, printre alte drepturi, și accesul la resurse vitale; evidențiază, în acest context, dreptul acestor populații de a-și determina și stabili prioritățile și strategiile de autodezvoltare și de utilizare a terenurilor, teritoriilor și altor resurse care le aparțin; subliniază că impunitatea pentru încălcarea drepturilor popoarelor indigene favorizează defrișările și consideră, prin urmare, că tragerea la răspundere pentru aceste încălcări este esențială; constată că exploatarea ilegală a resurselor naturale poate avea efecte negative grave asupra drepturilor sociale, economice, culturale, civile și politice ale comunităților locale, inclusiv asupra dreptului fundamental al popoarelor la autodeterminare și asupra principiului suveranității permanente asupra resurselor lor naturale;

15. salută aspirațiile crescânde și mobilizarea cetățenilor, în special a generațiilor mai tinere, pentru schimbări politice și societale favorabile respectării drepturilor omului, guvernanței democratice, egalității și justiției sociale, politici climatice mai ambițioase și o mai bună protecție a mediului; subliniază apariția, în 2019, a unor mișcări de protest masive în fiecare regiune din lume, reflectând aceste aspirații, solicitând schimbări în ordinea instituțională și economică a societăților și inițierea unor acțiuni pentru combaterea schimbărilor climatice și sprijinind dezvoltarea unei societăți globale mai echitabile; condamnă faptul că, în multe țări, se refuză populației dreptul de a demonstra pașnic, prin măsuri juridice, administrative și de altă natură, cum ar fi reprimarea manifestațiilor prin recurgerea la forță, la hărțuire și la detenția arbitrară; subliniază că, în 2019, sute de demonstranți pașnici au fost arestați, dintre care mulți au fost supuși unor rele tratamente și detenții arbitrare și au trebuit să plătească amenzi mari în procese în care nu era garantată respectarea unor standarde procedurale minime; subliniază importanța menținerii caracterului pașnic al acțiunilor de protest și își exprimă îngrijorarea privind conduita unor grupări marginale, care au profitat de ocazia oferită de demonstrații și de mișcările sociale pentru a desfășura astfel de acțiuni într-un mod violent, care implică perturbarea vieții de zi cu zi; invită guvernele să nu recurgă la forță disproporționată împotriva protestatarilor pașnici și să tragă la răspundere toți autorii actelor de acest tip;

16. consideră că sunt esențiale răspunsurile politice la cererile legitime ale societăților, ale familiilor și ale persoanelor care se bazează pe un dialog incluziv, de natură să conducă la schimbări pozitive; condamnă, pe de altă parte, reprimarea mișcărilor pașnice, în special prin utilizarea excesivă a forței de către agenții de securitate, la care au recurs anumite guverne împotriva propriei populații, pentru a înăbuși vocile opozante și critice;

17. subliniază că asasinatele, atacurile fizice și defăimătoare, precum și încarcerarea, amenințările cu moartea, hărțuirea, intimidarea și restricționarea libertății de exprimare continuă să fie utilizate în mod sistematic în lume împotriva apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a apărătorilor drepturilor femeilor, a apărătorilor minorităților religioase sau constituite pe criteriul convingerii, a comunităților locale, a grupurilor indigene, a apărătorilor drepturilor funciare și de mediu, a organizațiilor neguvernamentale (ONG-urilor) și a activiștilor societății civile, a avertizorilor și a jurnaliștilor; remarcă faptul că apărătorii drepturilor femeilor se confruntă cu amenințări specifice genului;

18. este profund îngrijorat de utilizarea, de către anumite țări, a unei legislații represive în materie de securitate cibernetică și de combatere a terorismului, pentru a reprima apărătorii drepturilor omului; subliniază existența unor tendințe politice în direcția intensificării naționalismului și a utilizării necorespunzătoare a religiei în scopuri politice, care conduc la intoleranță;

19. subliniază că este de datoria instituțiilor UE să sprijine în mod activ organizațiile și persoanele angajate în apărarea democrației și a drepturilor omului; solicită să se facă dreptate și să se asume responsabilitatea pentru toate atacurile împotriva apărătorilor drepturilor omului; solicită UE să sprijine și să-i protejeze pe apărătorii drepturilor omului, în toată diversitatea lor; subliniază, în acest sens, importanța acțiunii Parlamentului pentru ca aceștia să-și facă auzită vocea și pentru a face presiuni asupra autorităților din țările terțe să-i elibereze imediat și necondiționat pe apărătorii drepturilor omului deținuți ca urmare a activismului lor; sprijină activitatea asociațiilor politice europene de consolidare a proceselor democratice și de promovare a unei noi generații de lideri politici în întreaga lume;

20. este profund îngrijorat de persistența flagelului războaielor și a conflictelor militare, precum și a ocupației sau anexării prelungite de teritorii, care duc la încălcări grave ale dreptului internațional umanitar și ale drepturilor omului, în special a genocidului, a crimelor în masă, a strămutărilor forțate ale populațiilor civile, inclusiv ale minorităților religioase, și a recurgerii la violență sexuală, în special împotriva femeilor și copiilor; condamnă cu fermitate angajarea unor puteri dictatoriale sau autoritare în războaie „indirecte" și subliniază că soluțiile politice negociate reprezintă o condiție prealabilă pentru o pace sustenabilă; își exprimă profunda îngrijorare cu privire la intensificarea tensiunilor politice internaționale, precum și în anumite regiuni ale lumii, cu privire la intensificarea activității grupărilor armate nestatale și a organizațiilor teroriste și la dezvoltarea violenței comunale;

21. deplânge faptul că, deși ONU a marcat în 2020 șaptezeci și cinci de ani de existență, o serie de guverne inspirate de atitudini orientate spre interior au luat măsuri de combatere a multilateralismului și a eforturilor de cooperare internațională în favoarea păcii, a soluționării conflictelor și a protecției drepturilor omului, care au la bază obiectivele și principiile DUDO, ale dreptului internațional, ale Cartei ONU și ale Actului final de la Helsinki; critică neasumarea de către țările democratice a unei poziții comune de lider la nivel internațional, pentru a răspunde în mod consecvent unor încălcări grave ale dreptului internațional al drepturilor omului și a-și uni forțele cu scopul de a promova drepturile omului și democrația și pentru a susține sistemele internaționale bazate pe norme și îndeamnă, în acest context, UE și statele membre să remedieze acest vid de coordonare;

22. regretă situația dificilă a migranților și a refugiaților din întreaga lume, în special a femeilor, a copiilor și a persoanelor cu dizabilități și cu boli cronice care au fost strămutate, a persoanelor cu orientări sexuale diverse, a persoanelor care aparțin unor minorități etnice, religioase și constituite pe criteriul convingerii supuse persecuțiilor, care se numără printre cei mai vulnerabili; ia act de faptul că numărul migranților internaționali în 2019 este estimat la aproape 272 de milioane ([5]), ceea ce reprezintă 3,5 % din populația mondială, iar peste 20 de milioane dintre aceștia erau refugiați ([6]), și că în ultimii doi ani au avut loc evenimente de strămutare și de migrație pe scară largă; ia act de creșterea, în 2019, a numărului de solicitanți de azil care solicită protecție internațională în statele membre ale UE-27 ([7]), ca urmare a practicilor represive și a încălcărilor drepturilor omului comise, printre altele, de dictaturile care dețin în mod ilegal putere politică; denunță măsurile politice care subminează drepturile omului în cazul migranților și al refugiaților și pun în pericol siguranța și viețile acestora; denunță cu fermitate cazurile de discriminare, intoleranță, persecuție și ucidere legate statutul de migrant sau de refugiat; condamnă tendința negativă în ceea ce privește hărțuirea și incriminarea muncii celor care apără drepturile fundamentale ale migranților și refugiaților și le oferă asistență;

23. salută faptul că eforturile de promovare a drepturilor femeilor și fetelor au dobândit o importanță mai mare la nivel mondial; constată, totuși, că nicio țară din lume nu a realizat încă egalitatea de gen;

24. subliniază persistența fenomenului larg răspândit al violenței bazate pe gen, inclusiv a feminicidului și a discriminării în fiecare regiune a lumii, inclusiv în UE, care decurge din inegalitățile de gen, din norme de gen și dinamici de putere inegale, din practici culturale precum discriminarea bazată pe caste sau din sistemele juridice discriminatorii existente de mult timp, precum și din acțiuni de propagandă și dezinformare care subminează drepturile femeilor; condamnă exploatarea femeilor prin intermediul traficului de ființe umane și prin toate formele de violență de gen, inclusiv violența sexuală, fizică și psihologică, care se numără printre cele mai răspândite și sistematice încălcări ale drepturilor omului;

25. subliniază, în plus, utilizarea violenței sexuale împotriva femeilor din cauza opiniilor, religiei, orientării filosofice sau sexuale sau a activismului acestora în apărarea drepturilor omului; subliniază că femeile și fetele care aparțin minorităților etnice, religioase și celor constituite pe criteriul convingerii sunt afectate de o dublă vulnerabilitate, fiind expuse violenței specifice genului și discriminării; reamintește că violența împotriva femeilor lesbiene și bisexuale sub forma „violului corectiv" rămâne o problemă sistemică în unele țări, din cauza stigmatului social și a sistemelor juridice discriminatorii;

26. condamnă actualul regres în ceea ce privește egalitatea de gen și drepturile femeilor, inclusiv toate tentativele de a anula beneficiile și protecțiile existente în materie de sănătate sexuală și reproductivă și drepturi aferente (SRHR), precum și actele legislative, politicile și practicile care continuă să refuze acordarea acestor drepturi sau să le restrângă în multe țări din lume; condamnă, în acest sens, refuzarea accesului la educație sexuală cuprinzătoare, de înaltă calitate și accesibilă ca preț, la servicii de planificare familială, contraceptive moderne, servicii sigure și legale de avort și asistență medicală maternală, precum și abuzurile și cazurile de maltratare a femeilor în centrele de asistență medicală maternală, prenatală și

([5]) World Migration Report 2020 – International Organisation for Migration (Raportul din 2020 privind migrația la nivel mondial, Organizația Internațională pentru Migrație) (https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf).
([6]) Conform datelor publicate de UNHCR (https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=fd4J).
([7]) Statistici privind azilul – Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics).

postnatală și practicile coercitive în domeniul sănătății sexuale și reproductive, care nu respectă consimțământul exprimat liber și în cunoștință de cauză al femeilor; subliniază nevoia de a proteja părinții aflați în situații vulnerabile, în special părinții singuri și cei cu mulți copii, pentru a le permite să evite riscul sărăciei și al excluziunii sociale; evidențiază nevoia de a crea un mediu social și economic și condiții care să le permită părinților să își continue dezvoltarea profesională;

27. subliniază necesitatea de a proteja mamele aflate în situații vulnerabile, în special mamele singure, pentru a preveni sărăcia și excluziunea socială; evidențiază necesitatea de a crea un mediu social și economic și condiții care să permită mamelor să își continue dezvoltarea profesională;

28. condamnă, de asemenea, practicile guvernelor de la nivel mondial care se opun sau sprijină represaliile împotriva solicitărilor de drepturi egale ale femeilor; subliniază rolul important pe care îl joacă femeile prin activismul lor în mișcările politice și sociale și deplânge prețul greu pe care l-au plătit prin faptul că au fost victime ale violențelor cauzate de represiune brutală și războaie, precum și ale exploatării sexuale în timpul conflictelor armate;

29. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la continuarea încălcărilor grave ale drepturilor omului comise la nivel mondial împotriva copiilor în 2019, anul celei de a 30-a aniversări a CDC, și anume munca copiilor, căsătoriile timpurii și forțate, traficul de copii și exploatarea acestora, încorporarea sau înrolarea copiilor în grupuri armate, folosirea copiilor-soldați în conflictele armate, abuzurile sexuale comise împotriva copiilor și prostituția acestora, separarea familiilor și detenția copiilor, inclusiv din motive legate de imigrație, precum și cu privire la provocările cu care se confruntă fetele, în special la cele asociate cu violența sexuală și de gen, sarcinile premature, infectarea cu HIV și abandonul școlar; consideră regretabil că, în contextul pandemiei, numeroși copii și tineri au fost nevoiți să intre în câmpul muncii pentru a-și acoperi nevoile de bază și pentru a-și ajuta familiile și, drept urmare, au abandonat școala; subliniază că această evoluție nedorită reprezintă un regres în ceea ce privește școlarizarea copiilor;

30. condamnă și regretă profund atacurile teroriste și bombardamentele comise în prima jumătate a anului 2019, care au avut drept țintă credincioși și locurile de cult ale acestora, care ar trebui să fie conservate și protejate; este alarmat de faptul că aceste acte îngrozitoare au coincis cu campanii de incitare la ură orchestrate de anumiți lideri politici și grupuri teroriste, care au ca scop negarea sau limitarea dreptului la libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere; îndeamnă statele să promoveze libertatea de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere și să protejeze minoritățile religioase și constituite pe criteriul convingerii care sunt vulnerabile, acționând prompt împotriva celor care comit acte de violență sau de incitare la ură;

Plasarea promovării și protecției democrației și a drepturilor omului în centrul politicii externe a UE

31. reamintește că Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, solidarității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, astfel cum se prevede la articolul 2 din TUE; subliniază că promovarea acestor valori pe plan extern, promovarea democrației, a statului de drept, a universalității și indivizibilității drepturilor omului și respectarea principiilor Cartei ONU și a dreptului internațional se află în centrul politicii externe și de securitate comune a UE, în conformitate cu articolul 21 din TUE și cu interesul strategic al Uniunii, și ar trebui să se reflecte, într-un mod eficace și coerent, în toate domeniile relațiilor Uniunii cu țările din afara UE;

32. subliniază importanța eforturilor Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE) și ale Comisiei de a-și exprima opoziția și de a adopta un răspuns ferm și vizibil față de încălcările drepturilor omului, indiferent unde au loc acestea, inclusiv în țările cu care există parteneriate strânse, și de a consolida în permanență conștientizarea și cunoașterea de către funcționarii UE și ai statelor membre ale acesteia a aspectelor relevante în ceea ce privește drepturile omului și egalitatea de gen; reamintește că implicarea efectivă a societății civile și dialogul consistent cu aceasta reprezintă piatra de temelie pentru o politică de succes în materie de drepturi ale omului; invită toate delegațiile UE și respectivele lor puncte de contact pentru drepturile omului să își onoreze în mod consecvent obligația de a se întâlni cu apărătorii drepturilor omului, inclusiv cu apărătorii drepturilor femeilor și cu membri ai societății civile, de a-i vizita pe activiștii, pe membrii disidenței democratice și pe apărătorii drepturilor omului deținuți, de a le monitoriza procesele și de a pleda pentru protecția lor la fața locului; invită, de asemenea, delegațiile UE să faciliteze astfel de acțiuni atunci când ele presupun implicarea deputaților în Parlamentul European aflați în vizită în cadrul misiunilor oficiale ale Parlamentului European; subliniază că este important să se abordeze nu doar consecințele, ci și cauzele profunde ale încălcărilor drepturilor omului;

Activitatea UE la nivel multilateral

33. îndeamnă UE și statele membre să elaboreze o strategie explicită de contracarare a reacțiilor tot mai pronunțate ale diferitelor state de retragere din cadrul internațional privind protejarea drepturilor omului și de opoziție față de acesta, în conformitate cu angajamentele de multilateralism asumate în Planul de acțiune privind drepturile omului și democrația, precum și de combatere a tentativelor de la nivel internațional de subminare a conceptului de drepturi ale omului consacrat în DUDO; subliniază punctul său de vedere, potrivit căruia dreptul internațional al drepturilor omului și promisiunea de realizare a ODD până în 2030 ar trebui să rămână piloni esențiali; recomandă ca UE să își continue eforturile prin implicarea țărilor și a părților interesate care pot sau nu să împărtășească aceleași valori ca UE, pentru a menține sau a dezvolta standarde internaționale în domeniul drepturilor omului, în conformitate cu articolul 21 din TUE;

34. solicită statelor membre să sporească eficacitatea politicii externe și de securitate a UE prin utilizarea regulii votului cu majoritate calificată în Consiliu, în special cu privire la chestiunile care țin de drepturile omului și, cu precădere, dacă acestea intră în domeniul de aplicare al Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația și, totodată, în scopul adoptării de sancțiuni; invită statele membre să se exprime cu o singură voce puternică a UE în cadrul forumurilor multilaterale și să acționeze la unison atunci când se confruntă cu crize care pot pune în pericol valorile de bază și interesele Uniunii Europene, deoarece acesta este singurul mod în care Uniunea poate juca un rol de lider pe scena internațională și își poate utiliza influența pentru a aduce schimbări pozitive și răspunsuri mai coordonate la provocările globale, în primul rând la cele legate de promovarea și protecția drepturilor omului, precum și la cele legate de mediu și de schimbările climatice;

35. reiterează faptul că UE va fi recunoscută, credibilă și eficace pe scena mondială doar dacă valorile sale de bază, în special cele legate de respectarea libertății, a democrației, a drepturilor omului, a statului de drept și a egalității sunt credibile pe plan extern, iar acest lucru va fi posibil numai dacă UE asigură coerența internă și externă a politicilor sale cu privire la aceste chestiuni; invită UE și statele sale membre să conducă prin puterea exemplului și să respecte cu strictețe drepturile omului, să dea dovadă de consecvență în respectarea și apărarea valorilor lor și să asigure un mediu propice pentru societatea civilă;

36. regretă faptul că regimurile autoritare au abuzat de instituțiile multilaterale, căutând să neutralizeze capacitatea instituțiilor și a mecanismelor multilaterale de apărare a drepturilor omului de a trage la răspundere statele pentru încălcări ale drepturilor omului; invită UE și statele sale membre să colaboreze cu aliați democratici care împărtășesc o viziune similară pentru a sprijini o reformă a instituțiilor multilaterale, astfel încât acestea să devină mai reziliente la influența negativă a regimurilor autoritare; regretă, de asemenea, faptul că funcția de membru al Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU (CDO) este exercitată adesea de țări cu antecedente dovedite de încălcare gravă a drepturilor omului și solicită statelor membre ale UE să fie extrem de prudente în ceea ce privește strategiile lor de votare și să evite sprijinirea unor țări care candidează la statutul de membri ai CDO și care încalcă în mod clar drepturile omului;

37. consideră că dialogurile privind drepturile omului cu țări din afara UE pot constitui un instrument util pentru implicarea bilaterală în promovarea și protejarea drepturilor omului, cu condiția ca acestea să fie orientate către rezultate și să fie supuse periodic unei revizuiri; reamintește că orientările UE referitoare la dialogurile privind drepturile omului prevăd o serie de criterii pentru deschiderea unui astfel de dialog, care vizează inclusiv „dorința guvernului de a îmbunătăți situația, angajamentul guvernului de a respecta convențiile internaționale în domeniul drepturilor omului, voința guvernului de a coopera cu procedurile și mecanismele privind drepturile omului ale Organizației Națiunilor Unite, precum și atitudinea guvernului față de societatea civilă”; solicită SEAE să efectueze o evaluare periodică a fiecărui dialog, astfel cum se prevede în orientările UE; insistă asupra faptului că este important să fie analizate cazuri individuale în contextul dialogurilor privind drepturile omului și să se garanteze monitorizarea adecvată și transparența acestor cazuri;

Reprezentantul Special al UE pentru drepturile omului

38. salută numirea lui Eamon Gilmore în calitate de Reprezentant Special al UE pentru drepturile omului (RSUE) la 28 februarie 2019; reiterează faptul că numirea RSUE ar trebui să facă obiectul unei audieri prealabile în fața Parlamentului; încurajează RSUE să continue eforturile diplomatice, astfel încât să sporească eficacitatea politicii UE în domeniul drepturilor omului, să consolideze alianțele internaționale pentru promovarea agendei privind drepturile omului și să convingă interlocutorii din întreaga lume să adopte și să pună în aplicare politici care să se conformeze celor mai înalte standarde în ceea ce privește democrația, drepturile omului, statul de drept și buna guvernanță, precum și dreptul internațional și normele internaționale, în special dreptul umanitar internațional și justiția penală internațională; recomandă, de asemenea, ca RSUE să își dubleze eforturile pentru a asigura coerența internă a abordării UE în definirea și punerea în aplicare a politicii externe a UE în domeniul drepturilor omului; insistă ca rapoartele periodice ale RSUE adresate Consiliului să fie, de asemenea, comunicate Parlamentului; îndeamnă UE să consolideze vizibilitatea RSUE, precum și transparența în activitățile și misiunile sale, inclusiv prin utilizarea unei secțiuni a site-ului SEAE dedicate acestui scop,

pentru a-i conferi acestei poziții un caracter permanent, resurse adecvate și capacitatea de a vorbi în public pentru a raporta cu privire la rezultatele vizitelor în țările terțe și pentru a comunica pozițiile UE în materie de drepturi ale omului, ca parte a unei reforme generale a poziției RSUE;

Acorduri internaționale

39. își reiterează solicitarea ca clauzele privind drepturile omului să fie incluse în mod sistematic în toate acordurile internaționale încheiate între UE și țările terțe, în special în cele comerciale și de asociere, și ca acestea să fie puse în aplicare și monitorizate în mod corespunzător, inclusiv prin criterii de referință măsurabile și evaluări periodice ale impactului, cu implicarea Parlamentului și a societății civile; subliniază că aceste clauze ar trebui să prevadă mecanisme care să asigure aplicarea lor eficace, precum și proceduri care să stabilească consecințe clare și credibile ca urmare a încălcării acordurilor, inclusiv suspendarea sau, în ultimă instanță, retragerea UE din acordurile respective; solicită o coordonare și o comunicare mai bune între actorii specializați care sunt responsabili pentru domenii relevante de politică precum comerțul și drepturile omului, pentru o integrare mai eficientă a aspectelor referitoare la drepturile omului în politica comercială și în cea de investiții; solicită instituirea unor mecanisme independente de monitorizare a drepturilor omului în ceea ce privește comerțul și acordurile privind investițiile străine, precum și un mecanism independent de depunere a plângerilor, care să le ofere cetățenilor și părților interesate de la nivel local afectate căi efective de atac;

40. subliniază că promovarea și apărarea democrației și a drepturilor omului în țările terțe pot fi asigurate în mod eficace prin utilizarea condiționalității în stimulentele economice și politice ale UE, cum ar fi accesul la finanțare din partea Uniunii, acordarea sistemului generalizat de preferințe (SGP) și a altor facilități tarifare și acordarea scutirii de vize Schengen în UE; reamintește, în acest context, că, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1806, Comisia ar trebui să monitorizeze, de asemenea, situația drepturilor omului din țările terțe care beneficiază de scutirea de vize și să transmită rapoarte periodice Parlamentului în această privință și că ar trebui să suspende scutirea de vize în cazul constatării unor încălcări în țara respectivă;

Instrumentul de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională

41. solicită implementarea unui buget adecvat pentru activități și sprijin pentru promovarea și protejarea democrației și a drepturilor omului în cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDCI), pentru a corespunde nivelului de angajament și ambiție al Uniunii;

42. invită Comisia să monitorizeze și să includă în raportul său anual privind realizarea obiectivelor IVCDCI un capitol cu privire la respectarea drepturilor omului și respectarea articolului 8 referitor la principiile generale ale instrumentului de către țările partenere care beneficiază de finanțare prin intermediul instrumentului; invită Comisia să propună măsuri adecvate, inclusiv suspendarea finanțării UE acordate actorilor statali și redirecționarea ajutorului către societatea civilă, în caz de încălcare gravă a drepturilor omului sau a principiilor IVCDCI de către beneficiarii acestuia; solicită o transparență mai mare a dispozițiilor legate de drepturile omului în acordurile de finanțare și o clarificare a mecanismului și a criteriilor de suspendare a acestor acorduri în cazul unei încălcări a drepturilor omului, a principiilor democratice și a statului de drept și în cazuri grave de corupție; solicită Comisiei să se abțină cu strictețe de la utilizarea sprijinului bugetar acordat guvernelor țărilor terțe ca modalitate operațională în țări în care se înregistrează pe scară largă încălcări ale drepturilor omului și reprimarea apărătorilor drepturilor omului;

43. solicită ca UE să acorde o atenție deosebită evaluării și prevenirii oricăror încălcări legate de politicile, proiectele și finanțările proprii ale Uniunii în țări terțe, inclusiv prin instituirea unui mecanism de tratare a plângerilor pentru persoanele sau grupurile ale căror drepturi ar fi putut fi încălcate de activitățile UE în țările în cauză;

44. salută asistența deosebit de prețioasă acordată organizațiilor societății civile din întreaga lume în cadrul Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului, care a constituit instrumentul emblematic al Uniunii Europene pentru punerea în aplicare a politicii sale externe în domeniul drepturilor omului; solicită să se consolideze în continuare finanțarea destinată societății civile și drepturilor omului în cadrul instrumentului global care îi va succeda;

45. invită Comisia să stabilească, în cooperare cu SEAE, un cadru pentru raportarea anuală de către Banca Europeană de Investiții (BEI) cu privire la operațiunile sale din afara UE în ceea ce privește respectarea principiilor generale care orientează acțiunea externă a Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 21 din TUE, în Cadrul strategic al UE și în Planul de acțiune privind drepturile omului; îndeamnă Comisia să se asigure că proiectele sprijinite de BEI sunt în conformitate cu politica și angajamentele UE în domeniul drepturilor omului și că există mecanisme privind responsabilitatea prin care persoanele pot denunța încălcări legate de activitățile BEI; solicită BEI să își dezvolte în continuare politica privind standardele sociale către o politică pentru drepturile omului în domeniul bancar; solicită includerea, în evaluările sale de proiecte, a unor criterii de referință în ceea ce privește drepturile omului;

Planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația

46. salută adoptarea Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația pentru perioada 2020-2024; își exprimă dezamăgirea cu privire la faptul că SEAE nu a acordat atenția cuvenită ofertei Parlamentului și Subcomisiei sale pentru drepturile omului de a contribui activ la pregătirea acestuia, într-un spirit de bună cooperare interinstituțională;

47. invită SEAE și Comisia să organizeze consultări periodice cu societatea civilă și să se angajeze într-un dialog structurat și regulat cu organele competente ale Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a noului plan de acțiune, pentru a permite Parlamentului să joace un rol în activitățile aferente planului de acțiune, în special prin diplomație parlamentară, și să își îndeplinească în mod eficient rolul de control; recomandă stabilirea unui set de criterii de referință și a unor indicatori de progres pentru a monitoriza în mod eficient punerea în aplicare a planului de acțiune; invită SEAE să raporteze cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește realizarea obiectivelor planului de acțiune în raport cu aceste criterii de referință; solicită ca SEAE să monitorizeze periodic rezoluțiile și dezbaterile Parlamentului care sunt relevante pentru punerea în aplicare a planului de acțiune; insistă ca statele membre să își asume planul de acțiune și să contribuie la raportul anual privind punerea în aplicare a acestuia prin raportarea activităților proprii desfășurate în temeiul acestui document strategic;

Răspunsul acordat provocărilor la nivel mondial în domeniul drepturilor omului și al democrației

Guvernanța democratică și crearea unui spațiu propice pentru societatea civilă

48. consideră că guvernanța democratică și statul de drept sunt atacate la nivel mondial, din cauza unei combinații de factori, inclusiv amplificarea autoritarismului și a populismului, creșterea inegalităților și a sărăciei, presiunea asupra societății civile, proliferarea știrilor false, dezinformarea, amenințările cibernetice și războiul hibrid, interferențele politice și campaniile desfășurate de actori externi, pierderea credibilității autorităților publice, polarizarea societăților și slăbirea organizațiilor colective care apără interesele publice; subliniază, de asemenea, că atacurile asupra libertății mass-mediei și încercările de manipulare a discursului public prin răspândirea știrilor false pe platformele de comunicare socială nu au fost niciodată atât de frecvente și atât de puternice; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că practicile autoritariste precum stigmatizarea actorilor societății civile ca fiind „agenți străini” sunt copiate și răspândite la nivel mondial;

49. solicită UE și statelor sale membre să continue să sprijine consolidarea instituțiilor democratice și a proceselor electorale transparente și credibile în întreaga lume, să încurajeze și să lanseze dezbateri democratice, să combată inegalitățile, să asigure capacitatea organizațiilor societății civile de a-și desfășura activitatea, să sprijine dialogul dintre diferitele segmente ale societății, să combată corupția și impunitatea, să consolideze independența și imparțialitatea sistemelor judiciare, precum și mecanismul de asigurare a răspunderii; solicită UE să își intensifice în continuare eforturile de observare a alegerilor și să coopereze mai strâns cu organizațiile internaționale, în special cu cele de importanță deosebită, cum ar fi Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa;

50. subliniază că corupția și încălcarea drepturilor omului sunt legate indisolubil; invită UE să includă combaterea corupției în agenda sa în materie de drepturi ale omului; reiterează faptul că UE are datoria de a proteja asociațiile de combatere a corupției, jurnaliștii de investigație și avertizorii de integritate care lucrează la expunerea cazurilor de corupție și de fraudă;

Combaterea schimbărilor climatice și drepturile omului

51. afirmă că promovarea și protecția drepturilor omului și a acțiunilor în domeniul climei și al mediului sunt interconectate, deoarece, în special, dreptul internațional al drepturilor omului oferă mijloace juridice pentru a remedia daunele cauzate de schimbările climatice, pentru a pune în aplicare măsuri de combatere a schimbărilor climatice și pentru a trage la răspundere statele, în special cele mai poluante, companiile și factorii de decizie pentru răspunsul lor la schimbările climatice;

52. sprijină o abordare incluzivă, bazată pe drepturi, în vederea stimulării acțiunilor de combatere a schimbărilor climatice care asigură participarea publicului și accesul la justiție în procesul de elaborare, de punere în aplicare și revizuire a deciziilor politice legate de schimbările climatice și de consecințele lor; afirmă că lupta împotriva schimbărilor climatice merge mână în mână cu sprijinirea și protejarea celor care apără planeta și resursele sale naturale, inclusiv a apărătorilor terenurilor și mediului și a comunităților indigene;

Abordarea UE în materie de conflicte, răspunderea pentru încălcarea drepturilor omului și combaterea impunității

53. subliniază complexitatea conflictelor moderne, care se dezvoltă adesea la nivel național sau regional, uneori sub formă de atacuri hibride sau cibernetice, implică numeroase părți, inclusiv organizații teroriste și actori nestatali, și au consecințe umanitare dezastruoase, în special deoarece este dificil să se facă distincția între combatanți și necombatanți;

solicită UE să își consolideze răspunsul la conflicte, să abordeze cauzele profunde ale acestora, să investească în prevenirea conflictelor și în eforturile de mediere, să caute și să mențină un spațiu pentru soluții politice, creând parteneriate și alianțe cu țări și organizații regionale care împărtășesc aceeași viziune, să construiască punți între beligeranți și să pună la dispoziție în continuare sprijin financiar și tehnic, precum și personal pentru misiunile civile sau operațiile militare de menținere a păcii și să promoveze inițiativele de consolidare a încrederii între beligeranți; solicită, de asemenea, UE să asigure integrarea unei perspective de gen în toate aceste eforturi, sporind rolul femeilor și al tinerilor în prevenirea și soluționarea conflictelor, precum și în operațiunile de menținere a păcii, de ajutor umanitar și de reconstrucție post-conflict, în justiția de tranziție și în promovarea drepturilor omului și a reformelor democratice; solicită, de asemenea, UE să abordeze problema traficului de persoane și a violenței sexuale și de gen și să asigure un acces susținut la servicii de sănătate esențiale și vitale; insistă asupra importanței asigurării coerenței politicii UE în ceea ce privește situațiile de ocupare sau anexare a teritoriului; reamintește că dreptul umanitar internațional ar trebui să ghideze politica UE în ceea ce privește toate aceste situații, inclusiv în cazurile de ocupare prelungită;

54. solicită tuturor guvernelor să acorde acces neîngrădit la toate teritoriile lor observatorilor internaționali, inclusiv RSUE, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului și procedurilor speciale ale ONU; subliniază importanța asigurării accesului neîngrădit al principalelor organizații umanitare internaționale și al observatorilor internaționali în zonele afectate de conflictele și agresiunile militare în curs;

55. invită statele membre să respecte cu strictețe dispozițiile articolului 7 din Tratatul ONU privind comerțul cu arme referitor la exporturi și evaluarea exporturilor și ale poziției comune a UE privind exporturile de arme, prin refuzul oricărui transfer de arme și de echipament de supraveghere care ar avea ca rezultat riscul ca actorii statali sau nestatali importatori să comită sau să faciliteze încălcări grave ale drepturilor omului sau ale dreptului internațional umanitar, inclusiv în contextul Instrumentului european pentru pace;

56. invită statele membre să instituie un pilon al drepturilor omului în cadrul Instrumentului european pentru pace, care să conțină, printre altele, obiectivul de a capacita și sprijini societatea civilă, inclusiv prin programe cu fonduri alocate în mod specific pentru sprijinirea apărătorilor drepturilor omului în calitate de contribuitori la consolidarea păcii; invită statele membre să ia în considerare posibilitatea de a include garanții obligatorii privind drepturile omului și evaluări de impact în viitorul Instrumentului european pentru pace, inclusiv respectarea unui cadru politic solid privind obligația de diligență în ceea ce privește drepturile omului (HRDD) în materie de apărare și securitate, inspirat de politica ONU privind HRDD;

57. își reafirmă sprijinul de neclintit pentru Curtea Penală Internațională (CPI) și invită statele părți la Statutul de la Roma să acorde CPI resurse financiare adecvate pentru a-i permite să își îndeplinească sarcinile care îi revin în cadrul mandatului său; solicită Curții Penale Internaționale să își continue activitatea cu imparțialitate și independență; solicită UE și statelor sale membre să încurajeze toate statele membre ale ONU să ratifice și să pună în aplicare Statutul de la Roma; invită toate statele semnatare ale Statutului de la Roma să coopereze cu CPI; consideră că atacurile împotriva CPI sunt profund regretabile și, în cele din urmă, condamnă sancțiunile individuale personalului său, în special cele împotriva procurorului-șef al Curții Penale Internaționale, care sunt inacceptabile; invită statele părți să adopte măsuri concrete pentru a încerca să elimine acele acțiuni și să sprijine persoanele afectate de acestea; subliniază că CPI este singura instituție internațională care are capacitatea de a urmări în justiție unele dintre cele mai teribile crime din lume și de a apăra victimele care nu au alte căi de atac; recunoaște activitatea Grupului de experți independenți, care are sarcina de a identifica domeniile de reformă, și face apel la CPI să adopte toate măsurile necesare pentru a-și îmbunătăți performanța, eficacitatea și impactul pozitiv, în special asupra comunităților și victimelor influențate de activitatea sa; solicită UE și statelor membre să continue să protejeze independența și imparțialitatea CPI în fața atacurilor care vizează obstrucționarea funcționării justiției penale internaționale; invită Comisia și SEAE să exploreze modalități și să prezinte noi instrumente pentru a contribui la lupta împotriva criminalității internaționale, pentru a sprijini victimele încălcărilor legislației internaționale în domeniul drepturilor omului și ale dreptului umanitar internațional, astfel încât acestea să aibă acces la justiția internațională și să poată beneficia de măsuri reparatorii și compensații, inclusiv prin extinderea capacității statelor membre și a țărilor din afara UE de a aplica principiul jurisdicției universale în sistemul lor juridic intern;

58. reiterează solicitarea ca Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) să numească un Reprezentant Special al UE pentru dreptul internațional umanitar și justiția internațională, cu mandatul de a promova, integra și reprezenta angajamentul UE pentru lupta împotriva impunității;

59. invită statele membre și Rețeaua UE privind genocidul să sprijine echipa de investigație a ONU în colectarea, păstrarea și stocarea probelor privind crimele comise în prezent sau care au fost săvârșite în trecutul foarte recent, astfel încât aceste probe să nu se piardă;

60. consideră că este necesar să se asigure justiția pentru toate victimele încălcărilor dreptului internațional al drepturilor omului și ale dreptului internațional umanitar și, având în vedere toate conflictele armate aflate în desfășurare, solicită încetarea imediată a ostilităților; subliniază, de asemenea, că întreaga comunitate internațională are responsabilitatea de a pune capăt impunității și încălcărilor grave comise în mai multe țări;

61. își exprimă profunda îngrijorare față de utilizarea violenței sexuale și bazate pe gen, ca armă de război; reamintește că Statutul de la Roma consideră crimele sexuale și violența bazată pe gen drept crime de război, crime împotriva umanității sau elemente constitutive ale genocidului sau torturii; solicită acțiuni concertate pentru a pune capăt utilizării violenței sexuale ca armă de război; salută Rezoluția 2467 a Consiliului de Securitate al ONU (CSONU) privind violența sexuală legată de conflicte și toate rezoluțiile conexe ale CSONU care încep cu Rezoluția 1325 a Consiliului de Securitate al ONU privind femeile, pacea și securitatea, prin care se afirmă angajamentul Consiliului de Securitate al ONU de a preveni utilizarea violenței sexuale ca tactică de război și de terorism prin utilizarea tuturor mijloacelor de care dispune, inclusiv a unor sancțiuni și a altor măsuri specifice îndreptate împotriva autorilor; subliniază că este necesar să se asigure faptul că fetelor și femeilor care sunt victime ale violului în condiții de război li se oferă toată asistența și toate serviciile medicale și psihologice sigure și necesare, inclusiv avortul în condiții de siguranță, astfel cum se prevede în dreptul internațional umanitar; invită UE să combată impunitatea pentru încălcări ale drepturilor sexuale și reproductive în situații de conflict și să sprijine drepturile femeilor și ale fetelor la adevăr, căi de atac eficiente și reparații pentru încălcarea acestor drepturi, salută, de asemenea, crearea, la 30 octombrie 2019, de către ONU a unui Fond mondial pentru supraviețuitorii violenței sexuale legate de conflicte, pentru a-i ajuta să aibă acces la reparații;

62. reamintește Rapoartele de evaluare ale ONU privind asigurarea respectării legii și eforturile de asistență reparatorii pentru victimele exploatării și abuzurilor sexuale comise de personalul Organizației Națiunilor Unite și cel asociat în cadrul operațiunilor de menținere a păcii; subliniază că este necesar ca ONU, statele membre și organismele politicii de securitate și apărare comune ale UE să cerceteze, să urmărească penal și să condamne, fără întârziere și cu cea mai mare hotărâre, personalul ONU, personalul național și pe cel al UE care a comis acte de violență sexuală; reamintește nevoia de a reforma structurile relevante în așa fel încât să se pună capăt impunității personalului ONU și UE, precum și prin crearea unor mecanisme funcționale și transparente de control și răspundere; consideră că este inacceptabil ca acțiunile în justiție privind presupusele abuzuri să rămână strict voluntare și să depindă de țările care contribuie cu trupe; este convins că astfel de crime grave ar putea fi reduse și prevenite și prin formare și educație; reamintește caracterul urgent al prevenirii unor astfel de infracțiuni în viitor și pentru a restabili încrederea populației locale în menținerea păcii la nivel internațional;

63. subliniază legătura dintre încălcările drepturilor omului și impunitatea larg răspândită și lipsa de răspundere în regiunile și țările afectate de conflicte sau caracterizate de intimidare, discriminare, hărțuire și atacuri motivate politic, răpiri, activități polițienești brutale, arestări arbitrare, cazuri de tortură și uciderи; invită UE să sprijine acțiunile care vizează combaterea impunității și promovarea responsabilității, în special în țările în care dinamica impunității îi recompensează pe cei care poartă cea mai mare responsabilitate și reduce puterea victimelor;

64. regretă nevoia de a suspenda laureata Premiului Saharov Aung San Suu Kyi din Comunitatea Premiului Saharov, ca răspuns la lipsa ei de acțiune și acceptarea crimelor în curs împotriva comunității Rohingya din Myanmar;

65. își exprimă îngrijorarea că se comit execuții extrajudiciare, acte de tortură și alte încălcări ale drepturilor omului în numele „luptei împotriva drogurilor”; reiterează faptul că combaterea criminalității nu justifică nicio încălcare a drepturilor omului și solicită compilarea bunelor practici care implică o abordare care reduce la minimum prejudiciile, bazată pe statul de drept;

66. salută eforturile și contribuția la lupta împotriva impunității lui Agnès Callamard, raportor special al ONU pe probleme de execuții extrajudiciare, sumare sau arbitrare, în desfășurarea de investigații în cazurile suspectate de crime extrajudiciare în 2019, de exemplu, privind uciderea jurnalistului Jamal Khashoggi, fiind supusă intimidărilor și amenințărilor;

67. sprijină reformele sistemului judiciar pentru a-i asigura imparțialitatea și independența, inclusiv cele care tratează aspectele legate de recrutarea și numirea judecătorilor sau problemele de corupție și prejudecățile de gen din cadrul sistemului judiciar;

68. solicită adoptarea și punerea în aplicare de urgență a unui mecanism autonom, flexibil și reactiv de sancțiuni globale al UE în materie de drepturi ale omului, așa-numita Lege europeană Magnițki, ca parte esențială a setului de instrumente UE existente în domeniul drepturilor omului și al politicii externe, care ar consolida rolul UE de actor mondial în domeniul drepturilor omului, permițând sancțiuni specifice împotriva persoanelor și actorilor statali și nestatali și a altor entități responsabile de încălcări grave ale drepturilor omului sau complice la astfel de încălcări, inclusiv actele de corupție sistematică legate de încălcări grave ale drepturilor omului; salută adoptarea unor mecanisme globale de sancționare în materie de drepturile omului într-un număr tot mai mare de țări; subliniază că este important ca acest sistem să fie compatibil cu mecanismul UE de control jurisdicțional; subliniază că este necesară alocarea unor resurse suficiente pentru a permite punerea sa efectivă în aplicare; solicită înființarea unui comitet consultativ la nivelul UE, cu participarea Parlamentului; subliniază că un astfel de mecanism va contribui la combaterea încălcărilor drepturilor omului, a impunității și la protecția activiștilor pentru drepturile omului și a apărătorilor acestor drepturi din întreaga lume, reafirmând că este important ca Uniunea Europeană să acționeze în legătură cu sancțiunile în materie de drepturi ale omului în mod eficient, utilizând deci votul cu majoritate calificată; salută adoptarea deciziei Consiliului privind măsurile restrictive specifice pentru a descuraja și a răspunde la atacurile cibernetice care reprezintă o amenințare externă la adresa UE sau a statelor sale membre.

69. consideră că epidemia mondială de COVID-19 nu ar trebui utilizată ca pretext pentru subminarea regimurilor de sancțiuni; subliniază, cu toate acestea, că sancțiunile nu ar trebui să împiedice furnizarea de asistență umanitară, inclusiv asistență medicală, în conformitate cu dreptul internațional umanitar;

Apărătorii drepturilor omului

70. condamnă asasinatele, detențiile arbitrare, tortura, persecuțiile, hărțuirea, intimidarea, șantajul, supravegherea digitală la distanță și fizică a apărătorilor drepturilor omului și campaniile de denigrare împotriva apărătorilor drepturilor omului, precum și a susținătorilor și simpatizanților lor; constată cu mare îngrijorare numărul tot mai mare în 2019 de atacuri și asasinate ale căror victime au fost apărători ai drepturilor omului angajați în protejarea terenurilor și a mediului pentru a fi apărat resursele naturale și drepturile cetățenilor de a trăi într-un mediu sigur și sănătos; constată că, în unele părți ale lumii, aceste atacuri au atins niveluri periculoase; subliniază, în acest context, vulnerabilitatea deosebită a apărătorilor drepturilor omului și nevoia de protecție adecvată pentru a-și desfășura activitatea vitală fără a fi hărțuiți sau persecutați; subliniază rolul pe care organizațiile bazate pe credință îl pot juca în reacția la crizele umanitare, în promovarea păcii, a justiției și a respectării drepturilor omului, în abordarea non-violenței și acționând ca mediatori în negocierile de soluționare a conflictelor;

71. este deosebit de preocupat de creșterea numărului de condamnări pronunțate fără garanții ale standardelor minime de proces echitabil impuse de dreptul internațional; invită UE să utilizeze în continuare cooperarea și diplomația pentru a asigura tuturor deplina respectare a dreptului la un proces echitabil;

72. solicită încetarea tuturor atacurilor împotriva apărătorilor drepturilor omului, eliberarea tuturor celor plasați în detenție în mod arbitrar și tragerea la răspundere a celor responsabili; solicită UE și statelor sale membre să dezvolte o viziune strategică la nivel înalt pentru a contracara atacurile tot mai numeroase la adresa apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume, inclusiv prin adoptarea unor concluzii ferme ale Consiliului Afaceri Externe, în cadrul cărora miniștrii de externe ar trebui să solicite o acțiune ambițioasă a UE la nivel mondial în materie de protecție a apărătorilor drepturilor omului; invită instituțiile UE să își consolideze sprijinul acordat apărătorilor drepturilor omului ca parte esențială și integrantă a politicii externe a Uniunii în domeniul drepturilor omului; subliniază că dialogul politic și angajarea cu autoritățile din țările terțe, observarea proceselor, întâlnirile cu apărătorii drepturilor omului în cadrul vizitelor de țară, vizitele la apărătorii drepturilor omului aflați în detenție, sprijinul pentru relocare și declarațiile publice sunt instrumente esențiale de punere în aplicare a acestei politici; invită UE și statele sale membre să își intensifice eforturile, acționând într-un mod mai unit și utilizând aceste instrumente într-un mod coerent și uniform, indiferent de țara în cauză, în cazurile în care drepturile apărătorilor drepturilor omului au fost încălcate; invită, în acest spirit, UE și statele sale membre să emită concluzii anuale ale Consiliului privind apărătorii drepturilor omului, trecând în revistă acțiunile lor în ceea ce privește apărătorii drepturile omului și stabilind angajamentele strategice pentru aceștia la cel mai înalt nivel; subliniază acțiunea continuă din 2019 a Parlamentului și a Subcomisiei sale pentru drepturile omului pentru a sprijini și a atrage atenția asupra situației apărătorilor drepturilor omului, inclusiv a laureaților Premiului Saharov și a candidaților nominalizați, în special atunci când aceștia sunt în pericol sau se confruntă cu încălcări ale drepturilor lor;

73. solicită UE să garanteze accesul apărătorilor drepturilor omului care se confruntă cu violența de gen la mecanismele de protecție, la resurse, să le sprijine politic, să majoreze alocările financiare pentru organizațiile independente ale societății civile care promovează drepturile femeilor și fetelor și să adopte, ca anexă la Orientările UE privind apărătorii drepturilor omului, un set de instrumente care ar oferi UE măsuri practice pentru a răspunde mai bine nevoilor apărătorilor drepturilor omului din întreaga lume;

74. invită UE și statele sale membre să ridice nivelul de ambiție pentru a asigura eliberarea apărătorilor drepturilor omului aflați în închisoare, inclusiv în cazurile emblematice de apărători ai drepturilor omului aflați în închisoare, care ilustrează modul în care guvernele represive din întreaga lume utilizează legea în mod consecvent în încercarea de a defăima și a reduce la tăcere apărătorii drepturilor omului; subliniază că aceste cazuri includ laureații Premiului Saharov al Parlamentului European

75. îndeamnă delegațiile Uniunii și reprezentanțele statelor membre să utilizeze în continuare diplomația și inițiativele publice pentru a semnala cazurile individuale de apărători ai drepturilor omului și, dacă este cazul, să faciliteze acordarea vizelor în regim de urgență și să acorde adăpost temporar în statele membre ale UE;

76. invită UE și statele sale membre să îmbunătățească accesul la vizele UE pentru relocarea pe termen scurt a apărătorilor drepturilor omului, în special prin includerea în Manualul UE privind vizele a instrucțiunilor privind acordarea de facilități apărătorilor drepturilor omului și membrilor familiilor acestora, și să depună eforturi în vederea modificării instrumentelor juridice privind vizele, în special a Codului de vize;

77. salută reînnoirea, în noiembrie 2019, cu încă trei ani, a mecanismului UE pentru apărătorii drepturilor omului ProtectDefenders.eu; reamintește importanța acestui mecanism în raport cu nevoile din ce în ce mai mari și cu diversitatea problemelor cu care se confruntă apărătorii drepturilor omului; solicită consolidarea acestui mecanism și reevaluarea sa constantă în conformitate cu nevoile sale;

Drepturile femeilor și egalitatea de gen

78. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare strategia europeană privind egalitatea de gen atât în interiorul, cât și în afara UE, într-o manieră coerentă, și să adopte măsuri eficace și concrete pentru a combate regresul drepturilor femeilor, al egalității de gen și al SRHR;

79. reamintește că SRHR și educația sexuală adecvată sunt drepturi ale omului; invită UE și statele membre să reafirme drepturile inalienabile ale femeilor la integritate corporală, demnitate și proces decizional autonom și să susțină universalitatea și indivizibilitatea tuturor drepturilor omului în toate contextele, precum și să le apere și să le promoveze pe cele mai amenințate dintre acestea, cum ar fi SRHR;

80. salută concluziile Președinției Consiliului, sprijinite de 24 de state membre, cu privire la planul de acțiune ambițios al UE pentru egalitatea de gen și capacitarea femeilor în cadrul relațiilor externe pentru perioada 2021-2025 (Planul de acțiune pentru egalitatea de gen III), cu angajamente și acțiuni solide privind SRHR; solicită, în acest sens, să se consolideze sprijinul UE pentru țările terțe, în special țările candidate la aderare și țările vecine care pun în aplicare noi politici și modificări legislative în vederea alinierii cadrelor juridice naționale la angajamentele internaționale și cele privind ODD în ceea ce privește drepturile femeilor și egalitatea de gen, prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și fetelor, protejarea apărătoarelor drepturilor omului, promovarea sănătății sexuale și reproductive și a drepturilor aferente ale femeilor, oferirea unei educații sexuale bazate pe știință, cuprinzătoare și adecvată pentru tineri, garantarea unei tranziții sigure a fetelor și a tinerelor către vârsta adultă și prevenirea și eliminarea violenței sexuale și bazate pe gen și a mutilării genitale a femeilor, precum și a altor practici nocive, inclusiv căsătoria timpurie și forțată;

81. solicită, de asemenea, UE și statelor membre să promoveze egalitatea de gen și SRHR în toate acțiunile lor externe, inclusiv în cadrul forumurilor multilaterale și bilaterale, acordând o atenție deosebită grupurilor marginalizate sau vulnerabile, cum ar fi persoanele LGBTI, precum și obiectivul de asigurare a unei acoperiri universale de sănătate prin intervenții conexe în domeniul SRHR și HIV;

82. încurajează o abordare care merge dincolo de simpla combatere a cauzelor profunde ale inegalităților structurale de gen, prin garantarea unor șanse egale și prin consolidarea participării femeilor;

83. evidențiază nevoia de a crea un mediu social și economic și condiții care să permită părinților să își continue dezvoltarea profesională;

84. invită statele membre să adopte o abordare comună și să coopereze cu instituțiile internaționale pentru a obține date noi, comparabile și dezagregate, precum și să elaboreze politici și intervenții legislative concentrate pentru a combate încălcările drepturilor omului și invită Comisia să includă angajamente și criterii de referință în negocierile și în acordurile sale de cooperare cu țările în cauză pentru a eradica mutilarea genitală a femeilor;

85. reamintește că Convenția de la Istanbul, în calitate de prim tratat care impune obligații la nivel universal în materie de combatere a violenței împotriva femeilor și fetelor și a violenței domestice, stabilește referința pentru standardele internaționale care trebuie să fie ratificate și puse în aplicare; reiterează faptul că aderarea UE la Convenția de la Istanbul a fost recunoscută drept o prioritate-cheie a Strategiei UE privind egalitatea de gen pentru perioada 2020-2025; invită UE și toate statele sale membre care nu au făcut încă acest lucru să ratifice și să pună în aplicare Convenția de la Istanbul cât mai curând posibil; invită UE să colaboreze cu alte țări pentru a-și intensifica acțiunile în domeniul educației, asistenței medicale și serviciilor sociale, colectării de date, finanțării și programării, pentru a preveni și a răspunde mai bine la violența sexuală și bazată pe gen la nivel mondial;

86. subliniază că femeile și fetele migrante și refugiate care au nevoie de protecție ar trebui considerate titulari de drepturi;

87. salută progresele realizate în ceea ce privește inițiativa Spotlight UE-ONU; invită Comisia să se asigure că proiectele finanțate prin această inițiativă se ocupă de cauzele profunde ale încălcării drepturilor femeilor, printre care perpetuarea stereotipurilor dăunătoare de gen.

Drepturile copilului

88. își reiterează apelul către UE și statele sale membre de a-și intensifica cooperarea și dialogul cu țările din afara UE, cu drepturile și protecția copilului ca prioritate, cu scopul de a respectării drepturilor copilului în întreaga lume și pentru a nu lăsa în urmă niciun copil; îndeamnă, în acest sens, UE și statele sale membre să colaboreze cu țările partenere și să își asume resurse financiare suplimentare, în special în cadrul asistenței oficiale pentru dezvoltare, pentru a face față provocărilor globale privind sănătatea și educația copiilor, inclusiv dreptul la educație în limba maternă, eradicarea muncii copiilor, combaterea violenței, abuzului sexual și a căsătoriilor timpurii și forțate, a traficului și a exploatării, precum și a recrutării și utilizării copiilor în conflictele armate, în care milioane de copii sunt victime; reamintește că interesul primordial al copilului este protecția, îngrijirea și siguranța copilului într-un mediu în care să poată crește cu sprijinul și protecția de care are nevoie și în care nevoile de bază îi sunt asigurate; subliniază că educația este un instrument esențial pentru combaterea discriminării și a violenței împotriva copiilor; solicită măsuri pentru a facilita accesul copiilor la educație;

89. salută atenția acordată acțiunilor UE privind protejarea și promovarea drepturilor copilului cu ocazia celei de a 30-a aniversări a CDC a ONU și își reiterează apelul adresat Comisiei de a analiza modul în care UE, în calitate de organism, poate adera la CDC;

Drepturile persoanelor cu dizabilități

90. salută ratificările din 2019 ale Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap și ale protocolului opțional la aceasta; subliniază că este important să se țină seama pe deplin de nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități; invită UE să includă lupta împotriva discriminării pe motive de dizabilități în acțiunile sale externe și în politicile privind ajutorul pentru dezvoltare, împreună cu lupta pentru accesul egal la piața forței de muncă și accesul la educație și formare, și, de asemenea, să promoveze soluții care să faciliteze funcționarea în societate a persoanelor cu dizabilități; reiterează importanța punerii în aplicare efective a Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap atât de către statele membre ale UE, cât și de instituțiile acesteia, în special în ceea ce privește obligațiile UE în materie de ajutor umanitar și de cooperare internațională în cadrul tuturor politicilor relevante ale UE; subliniază importanța nediscriminării și necesitatea de a integra în mod credibil principiul accesibilității universale și de a garanta toate drepturile persoanelor cu dizabilități;

Drepturile persoanelor lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale

91. condamnă stigmatizarea, detenția arbitrară, tortura, persecuțiile și uciderea persoanelor LGBTI și incitarea la violență împotriva acestora; consideră regretabile evoluțiile tot mai divergente dintre țările care se îndreaptă către o mai bună protecție a drepturilor persoanelor LGBTI, în special prin dezincriminarea homosexualității, și cele care le subminează și care permit persecuția, discriminarea și stigmatizarea persoanelor LGBTI; consideră că practicile și actele de violență împotriva persoanelor pe baza orientării lor sexuale reale sau percepute, identității sau exprimării de gen și a caracteristicilor sexuale nu ar trebui să rămână nepedepsite și trebuie eliminate;

92. solicită UE să joace un rol principal în apărarea drepturilor omului și în combaterea discriminării și stigmatizării persoanelor LGBTI, a așa-numitei terapii de conversie, mutilării genitale și sterilizării forțate a persoanelor transgen; solicită UE să folosească toate instrumentele diplomatice pe care le are la dispoziție pentru a promova dezincriminarea relațiilor sexuale consensuale între parteneri de același sex și să dea un exemplu în combaterea violenței și a discriminării bazate pe orientarea sexuală, identitatea de gen și caracteristicile sexuale, prin punerea în aplicare eficace a noii strategii privind egalitatea pentru persoanele LGBTI+, atât în interiorul, cât și în afara UE; invită UE și statele membre să aplice în mod aprofundat și coerent Orientările UE privind promovarea, protejarea și exercitarea tuturor drepturilor omului pentru persoanele LGBTI în politica sa externă;

93. subliniază că pandemia de COVID-19 a afectat puternic comunitățile LGBTI, din cauza creșterii violenței domestice împotriva persoanelor LGBTI, care au fost nevoite să intre în carantină sau să revină în familii și gospodării discriminatorii, la creșterea șomajului și a lipsei de adăpost, la lipsa de acces la tratamente medicale vitale, cum ar fi serviciile legate de HIV și asistența medicală pentru tranziție, precum și la găsirea tot mai mult a unor țapi ispășitori; solicită includerea persoanelor LGBTI în programele de ajutor legate de COVID-19;

Popoarele indigene

94. este profund îngrijorat de suferința și vulnerabilitatea comunităților și persoanelor indigene, consecințe, printre altele, ale schimbărilor climatice și ale pandemiei de COVID-19 care sunt agravate de pierderea terenurilor și a mijloacelor lor de subzistență din cauza activităților corporative și a daunelor aferente; regretă faptul că popoarele indigene se confruntă în continuare cu discriminări și persecuții pe scară largă și sistematice la nivel mondial, inclusiv cu strămutări forțate, arestări arbitrare și uciderea apărătorilor drepturilor omului și ai terenurilor; recomandă ca UE și statele sale membre să includă referiri la popoarele indigene și la drepturile cuprinse în Declarația ONU privind drepturile popoarelor indigene în cadrele relevante și emergente pentru diligența necesară și să se asigure că companiile multinaționale sunt trase la răspundere în cazul încălcării obligațiilor care le revin;

95. invită din nou UE, statele membre și partenerii lor din cadrul comunității internaționale să adopte toate măsurile necesare în vederea recunoașterii, protecției și promovării drepturilor populațiilor indigene, inclusiv a limbii, terenurilor, teritoriilor și resurselor lor; salută activitatea desfășurată în acest sens de societatea civilă și de ONG-uri; reafirmă necesitatea de a crea un mecanism de soluționare a reclamațiilor pentru a putea fi depuse plângeri cu privire la încălcări și abuzuri ale drepturilor popoarelor indigene ca urmare a activităților desfășurate de companiile multinaționale; reamintește decizia sa de a numi un raportor permanent pentru popoarele indigene în cadrul Parlamentului, cu obiectivul de a monitoriza situația drepturilor omului în rândul populațiilor indigene; solicită statelor să ratifice dispozițiile Convenției nr. 169 a OIM din 27 iunie 1989 privind populațiile indigene și tribale;

96. îndeamnă guvernele să urmeze politici de dezvoltare și de mediu care să respecte drepturile economice, sociale și culturale ale popoarele indigene și populațiilor locale și care să fie incluzive, în conformitate cu obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU;

Rasismul, discriminarea, xenofobia și intoleranța conexă

97. salută adoptarea de către Consiliu, în 2019, a Orientărilor UE în domeniul drepturilor omului privind nediscriminarea în acțiunea externă; invită UE și statele sale membre să utilizeze toate instrumentele pe care le au la dispoziție pentru a se asigura că cei responsabili de încălcări ale drepturilor pe motiv de discriminare pe criterii de rasă, castă (activitate profesională și descendență), religie, origine etnică sau națională sunt trași la răspundere;

98. ia act cu mare îngrijorare de dimensiunea și consecințele ierarhiilor bazate pe caste, ale discriminării pe criterii de castă și de perpetuarea încălcărilor drepturilor omului pe criterii de castă, printre care se numără refuzarea accesului la justiție sau la un loc de muncă, segregarea continuă, sărăcia și stigmatizarea, inclusiv obstacolele impuse de sistemul castelor în calea exercitării drepturilor fundamentale ale omului și a facilitării dezvoltării umane; își reiterează solicitarea privind elaborarea unei politici a UE referitoare la discriminarea pe criterii de castă; își reiterează solicitarea ca UE și statele sale membre să își intensifice eforturile și să sprijine inițiativele la nivelul ONU și al delegațiilor și misiunilor UE în țările terțe pentru eliminarea discriminării pe criterii de castă;

99. reamintește importanța sprijinirii în mod activ a inițiativelor incluzive și antirasiste, în special dată fiind intensificarea atacurilor xenofobice și rasiste în întreaga lume, în contextul unor apeluri sporite la justiție socială care au inspirat un val de proteste la nivel mondial;

100. reiterează rolul fundamental al educației pentru analizarea și conștientizarea prejudecăților și a stereotipurilor, promovarea toleranței, a înțelegerii și a diversității și evidențiază faptul că educația reprezintă un instrument esențial pentru eliminarea discriminării structurale și a rasismului structural din societățile noastre; solicită statelor membre să promoveze politicile antidiscriminare în toate domeniile; consideră că lupta împotriva rasismului este o problemă cu caracter transversal, care ar trebui luată în considerare în toate domeniile de politică a Uniunii;

101. solicită tuturor delegațiilor UE și punctelor lor de contact corespunzătoare privind drepturile omului să își respecte în mod consecvent obligațiile de a evalua și a analiza situația nediscriminării și să o prezinte în cadrul strategiilor lor de țară privind drepturile omului și democrația în UE din capitolul referitor la nediscriminare și excluziune, precum și în secțiunile sale relevante privind motivele specifice pentru discriminare și/sau grupurile discriminate; subliniază faptul că actualizările cu privire la situația nediscriminării în rapoartele anuale referitoare la punerea în aplicare a strategiilor de țară privind drepturile omului și democrația și în rapoartele șefilor de misiuni sunt vitale pentru pregătirile și fundamentarea dialogurilor privind drepturilor omului, precum și că orientările indică, de asemenea, că UE trebuie să încurajeze și să sprijine participarea activă a societății civile în cadrul forurilor și mecanismelor multilaterale în legătură cu discriminarea pe criterii de castă (activitate profesională și descendență);

Minoritățile naționale, etnice și lingvistice

102. deplânge faptul că multe țări, în pofida obligațiilor și angajamentelor lor internaționale de a proteja minoritățile, urmează o politică de asimilare forțată a minorităților naționale, etnice și lingvistice fără a ține seama de drepturile lor fundamentale și de drepturile omului;

103. solicită guvernelor țărilor partenere ale UE să respecte drepturile fundamentale ale omului în ceea ce privește minoritățile naționale, etnice și lingvistice, inclusiv cultura, limba, religia, tradițiile și istoria lor, pentru a păstra culturile și diversitatea; reiterează nevoia de a îndeplini obligațiile și angajamentele pe care și le-au asumat în temeiul tratatelor și acordurilor internaționale, precum recomandările Consiliului Europei;

Libertatea de gândire, de conștiință, de religie și de convingere

104. este consternat de numărul de ucideri, atacuri și de acte de persecuție, de discriminare, de hărțuire și de instigare la antagonism care au avut loc, precum și de numărul de restricții ale drepturilor, care au fost impuse în 2019 persoanelor și grupurilor vizate din cauza religiei, a convingerii, a ateismului sau a agnosticismului lor; își reafirmă sprijinul pentru victimele violenței bazate pe religie sau convingere și angajamentul său de a eradica aceste violențe; subliniază necesitatea de a acorda o atenție deosebită situației grupurilor religioase persecutate din întreaga lume, care se confruntă cu discriminarea, amenințările, legile privind blasfemia, legile anti-convertire, demolarea lăcașurilor lor de cult, violența, sclavia, violurile, disparițiile forțate, execuțiile și genocidul; subliniază necesitatea de a acorda o atenție specială, printre altele, situației creștinilor persecutați în întreaga lume, care reprezintă marea majoritate în rândul grupurilor religioase care se confruntă cu discriminarea, violența și moartea;

105. își exprimă în continuare preocuparea cu privire la utilizarea abuzivă și instrumentalizarea religiei pentru a submina alte drepturi ale omului, inclusiv SRHR și drepturile persoanelor LGBTI; regretă faptul că unele țări dețin deja, aplică sau intenționează să introducă legislație penală care prevede sancționarea blasfemiei, a convertirii sau a apostaziei; atrage atenția că libertatea religioasă și de convingere include dreptul de a nu crede, de a adopta concepții teiste, non-teiste, agnostice sau ateiste, precum și dreptul la apostazie;

106. îndeamnă Comisia, SEAE și statele membre să pună în aplicare Orientările UE privind promovarea și protecția libertății de religie sau de convingere; invită din nou Consiliul și Comisia să realizeze o evaluare transparentă și cuprinzătoare a eficacității și a valorii adăugate a poziției trimisului special înainte de lansarea procesului de reînnoire a acestui mandat și a acestei poziții de către Comisie; insistă ca, în urma evaluării, activitatea sa să fie susținută cu resurse adecvate, cu scopul de a mări eficacitatea UE în acest domeniu; regretă întârzierea efectuării acestei evaluări; solicită Comisiei să garanteze transparența în desemnarea, mandatul, activitățile și obligațiile de raportare ale următorului trimis special al UE și să asigure angajamentul acestuia față de universalitatea, indivizibilitatea și interdependența tuturor drepturilor omului și față de valorile europene; reamintește Comisiei necesitatea de a sprijini în mod adecvat mandatul instituțional, capacitatea și îndatoririle trimisului special;

107. salută schimbul mondial privind religia în societate, lansat de VP/ÎR la Bruxelles la 6 septembrie 2019; recomandă, cu toate acestea, să se acorde o atenție egală atât relațiilor intra-confesionale, cât și inter-religioase; solicită, în acest sens, dezvoltarea sprijinului UE pentru dialogul intra-confesional la nivel local cu scopul de a combate extremismul și discursurile de incitare la ură; solicită, de asemenea, ca obiectivele de promovare și protejare a libertății de gândire, de conștiință, de religie sau de convingere să fie integrate într-o gamă mai largă de activități ale UE legate de drepturile omului;

108. reiterează importanța pe care o acordă libertății academice și îndeamnă UE și statele membre să își intensifice eforturile diplomatice prin implicare bilaterală și multilaterală în legătură cu amenințările sau atacurile la adresa libertății academice comise de actori statali și nestatali, în special atacurile violente împotriva instituțiilor și membrilor comunității învățământului superior, precum și cu politicile sau practicile discriminatorii, restricțiile necuvenite sau presiunile asupra efectuării de cercetări ori asupra exprimării, persecuția sau detenția ilicită; solicită SEAE și Comisiei să revizuiască mecanismele existente de sprijin și protecție pentru ca apărătorii drepturilor omului să dezvolte capacitatea de a identifica și a asigura asistență, inclusiv protecție și sprijin în situații de urgență, în cazuri care implică atacuri la adresa libertății academice; solicită Comisiei să garanteze sprijinul continuu la nivel înalt acordat Centrului european interuniversitar pentru drepturile omului și democratizare și Campusului global pentru drepturile omului și democrație, ca emblemă a sprijinului acordat de UE educației privind drepturile omului la nivel mondial;

Libertatea de exprimare, libertatea mass-mediei și dreptul la informare

109. condamnă uciderea, răpirea, încarcerarea, hărțuirea, intimidarea și atacurile comise, inclusiv prin mijloace fizice sau judiciare, împotriva a numeroși jurnaliști, bloggeri și avertizori de integritate, precum și controlul sau interzicerea internetului și mass-mediei; reamintește că libertatea de exprimare și libertatea mass-mediei sunt fundamente esențiale ale unei societăți democratice; recunoaște importanța dreptului la informare în societățile moderne, inclusiv în limba maternă, pentru toate comunitățile etnice și rolul pe care îl joacă toate formele de comunicare în dezvoltarea unei culturi a pluralismului; reamintește că mass-media ar trebui să respecte principiul nediscriminării;

110. denunță încercările unor regimuri și autorități de a elimina sau de a restrânge dreptul la libertatea de exprimare sau libertatea mass-mediei, pe care le justifică în mod ilegitim ca fiind necesare pentru consolidarea securității sau a sănătății publice sau pentru combaterea terorismului, a defăimării, a insultei sau a blasfemiei; evidențiază noul val de cenzură utilizată de unele guverne sub pretextul combaterii știrilor false în timpul pandemiei de COVID-19;

111. condamnă atacurile de dezinformare și propagandă care au drept scop delegitimizarea valorilor pe care UE le susține, precum și vizarea minorităților; este extrem de preocupat de intensificarea discursului urii și a incitării la violență în comunicarea online și offline, întrucât acestea reprezintă o amenințare directă la adresa statului de drept și a valorilor consacrate în drepturile omului; constată că polarizarea socială și politică sporită, amplificată de algoritmii utilizați de platformele de comunicare socială care utilizează tehnici de seducere mentală, alimentează radicalismul, inhibă complet gândirea critică, face imposibil dialogul și deschide calea către extremism;

112. recomandă punerea în aplicare a celor mai bune garanții posibile împotriva răspândirii dezinformării și a propagandei ostile prin dezvoltarea unui cadru juridic atât la nivelul UE, cât și la nivel internațional pentru combaterea amenințărilor hibride, inclusiv războiul cibernetic și războiul informațional; sprijină în continuare inițiativele care ajută la stabilirea unei distincții între știrile false sau dezinformările de natură propagandistică, pe de o parte, și informațiile colectate în cadrul unor activități jurnalistice autentice și independente, pe de altă parte;

113. subliniază cazurile de concentrare a mass-mediei în mâinile unor persoane, precum și lipsa de transparență în ceea ce privește proprietatea asupra mass-mediei, limitând pluralismul care este esențial pentru accesul la informații nepărtinitoare;

114. condamnă cu fermitate procedurile juridice nejustificate împotriva jurnaliștilor în scopul falimentării (procese strategice împotriva participării publice – procesele SLAPP) și al reducerii lor la tăcere, îndeosebi în cazurile de corupție a înalților oficiali; subliniază nevoia de a institui platforme care să asigure o avertizare timpurile atunci când jurnaliștii sunt în pericol, precum și platforme care să protejeze munca acestora, pentru a permite altor jurnaliști să urmărească anchetele în curs fără întreruperi de teama consecințelor legale;

115. reamintește că orice limitare a libertății de exprimare sau a libertății mass-mediei trebuie să servească unui scop legitim, în conformitate cu obligațiile internaționale consacrate la articolul 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice;

116. solicită UE să depună toate eforturile pentru a proteja libertatea de exprimare, libertatea mass-mediei și pe cei care încearcă să le susțină; invită UE și statele membre să condamne orice mijloace de intimidare fizică sau judiciară folosite împotriva jurnaliștilor în încercarea de a-i reduce la tăcere; îndeamnă RSUE să acorde o atenție deosebită protecției libertății, independenței și pluralismului mass-mediei la nivel mondial; subliniază importanța asigurării punerii în aplicare efective și sistematice a Orientărilor UE privind drepturile omului legate de libertatea de exprimare online și offline, cât și a monitorizării cu regularitate a impactului acestora;

117. subliniază continuarea schimbărilor din peisajul mediatic și utilizarea din ce în ce mai frecventă a rețelelor sociale în întreaga lume; subliniază provocările și riscurile pe care această evoluție o reprezintă în ceea ce privește încălcarea libertății de exprimare online și offline, cenzura, protecția datelor, discursul de incitare la ură, hărțuire și siguranța jurnaliștilor și a avertizorilor de integritate, printre altele; invită Comisia să monitorizeze politicile și practicile companiilor din domeniul platformelor de comunicare socială, în special instrumentele lor de autoreglementare, care au implicații asupra exercitării libertății de exprimare la nivel mondial, și să prezinte propuneri de modificări ale politicilor sau ale legislației, după caz;

Pedeapsa cu moartea, tortura și alte tipuri de rele tratamente

118. condamnă utilizarea torturii, a tratamentelor inumane sau degradante și a pedepsei cu moartea, care continuă să fie aplicate în multe țări peste tot în lume; face apel la țările care nu au făcut încă acest lucru să instituie un moratoriu imediat privind pedeapsa cu moartea, ca un prim pas spre abolirea sa; salută evoluția pozitivă din 2019 a scăderii sprijinului politic pentru menținerea pedepsei cu moartea în unele țări care nu au abolit-o; regretă, cu toate acestea, deciziile unor autorități judiciare naționale care au condus la o creștere a execuțiilor în comparație cu anii precedenți; invită UE să condamne în continuare în mod sistematic utilizarea pedepsei cu moartea și să pună în aplicare campanii de comunicare împotriva pedepsei cu moartea în întreaga lume; îndeamnă UE și statele sale membre să apere abolirea în toate forurile internaționale și să pledeze pentru un sprijin cât mai larg pentru această poziție;

119. își reafirmă angajamentul de a interzice tortura peste tot în lume, stând alături de victime și trăgându-i la răspundere pe torționari; salută actualizarea Orientărilor politicii UE față de țările terțe în ceea ce privește tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante; îndeamnă toate statele membre și alte țări care nu au făcut acest lucru să ratifice Convenția ONU împotriva torturii și altor tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, a cărei a 35-a aniversare a fost sărbătorită în 2019, și Protocolul opțional al acesteia (OPCAT); recunoaște importanța organizațiilor societății civile și a apărătorilor drepturilor omului în lupta împotriva torturii și a altor forme de rele tratamente;

Lupta împotriva sclaviei moderne și a traficului de ființe umane

120. solicită un răspuns internațional mai puternic pentru eradicarea sclaviei moderne și a traficului de ființe umane și a rețelelor sale, cu stabilirea de noi obligații privind diligența necesară care le revin companiilor, astfel încât să identifice, să evalueze, să înceteze, să prevină și să atenueze astfel de situații, precum și să coopereze cu autoritățile pentru a îmbunătăți politicile penale împotriva traficanților și a celor care exploatează sau trag foloase de pe urma sclaviei moderne; reamintește că aceste condiții de muncă inacceptabile subminează demnitatea umană și drepturile fundamentale ale omului; invită statele care nu au făcut acest lucru să ratifice convențiile OIM privind combaterea acestor flageluri și a muncii copiilor;

Drepturile economice, sociale și culturale

121. solicită UE să își intensifice eforturile de promovare și protejare a drepturilor economice, sociale și culturale prin intermediul politicii externe și al acțiunii externe a UE, în special prin utilizarea efectivă a clauzelor privind drepturile omului din acordurile internaționale, inclusiv a dispozițiilor privind forța de muncă, și prin investițiile în cultură și educație ca vectori ai unei schimbări sustenabile; salută adoptarea Convenției OIM privind violența și hărțuirea, care conține standarde internaționale noi și obligatorii în domeniul muncii, esențiale pentru eliminarea acestor flageluri de la locul de muncă și pentru protejarea victimelor; subliniază necesitatea unei protecții specifice a mamelor la locul de muncă, în timpul și după sarcină, inclusiv în ceea ce privește sănătatea maternă, concediul și prestațiile de maternitate, protecția locului de muncă și nediscriminarea, precum și alăptarea;

122. denunță faptul că încălcările drepturilor lucrătorilor și ale sindicatelor continuă să aibă loc în întreaga lume și că libertatea de asociere, dreptul de negociere colectivă, dreptul la informare, consultare și participare și dreptul de a lua măsuri colective, precum și dreptul la o remunerație echitabilă, condiții de lucru decente și sănătate și siguranță la locul de muncă se află în centrul unor astfel de încălcări;

123. reamintește că accesul la cultură și educație reprezintă drepturi fundamentale; ia act de importanța diplomației culturale pentru promovarea valorilor păcii și respectării drepturilor omului; prin urmare, solicită UE să integreze cultura și educația și drepturile conexe din politica sa privind drepturile omului în relațiile sale externe;

Afacerile și drepturile omului

124. salută încercările întreprinse de o serie de companii europene pentru punerea în aplicare a politicilor lor privind responsabilitatea întreprinderilor în scopul respectării drepturilor omului și a implementării diverselor politici și acte legislative în vigoare pentru a încuraja sau a impune obligațiile de diligență la nivelul diferitelor state membre; solicită întreprinderilor cu sediul în UE să se ridice la înălțimea responsabilității lor corporative orientându-se spre aderarea la normele și standardele etice adoptate în cadrul pieței unice a UE;

125. solicită instituirea unui instrument obligatoriu al UE privind obligația de diligență în ceea ce privește drepturile omului și cele privind mediul, care să impună companiilor să se implice activ în identificarea, evaluarea, atenuarea, prevenirea și notificarea oricărui impact negativ al companiilor și al lanțurilor de aprovizionare ale acestora asupra drepturilor omului, aplicabile societăților comerciale, liderilor și cadrelor de conducere din mediul de afaceri în caz de încălcare și prin asigurarea accesului la justiție și la căi de atac pentru victime; salută anunțul conform căruia propunerea Comisiei va include un regim de răspundere; invită, prin urmare, Comisia să analizeze posibilitatea de a include și alte tipuri de răspundere, inclusiv răspunderea penală, pentru cele mai grave încălcări;

126. recomandă includerea unei obligații legale de diligență ca un element specific al acestui instrument, pentru a preveni utilizarea sclaviei moderne și a muncii copiilor de către întreprinderi în lanțurile lor de aprovizionare de peste mări; recomandă ca o cerință privind transparența să fie inclusă în instrumentul privind obligația de diligență pentru a facilita accesul victimelor la măsurile de remediere în urma reclamațiilor; solicită mecanisme eficace pentru a proteja de represalii persoanele care depun reclamații, inclusiv acte legislative care să descurajeze procesele „SLAPP"; reamintește numeroasele încălcări ale drepturilor omului care pot apărea în legătură cu exploatarea resurselor naturale;

127. subliniază că este important ca toate țările să pună în aplicare pe deplin Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și invită statele membre ale UE care nu au adoptat încă planuri naționale de acțiune privind drepturile de afaceri să facă acest lucru cât mai curând posibil; încurajează UE și statele sale membre să participe în mod constructiv la activitatea Grupului de lucru interguvernamental al ONU privind corporațiile transnaționale și alte întreprinderi comerciale în raport cu respectarea drepturilor omului;

128. subliniază necesitatea de a stabili un instrument obligatoriu la nivel internațional care să reglementeze, în dreptul internațional al drepturilor omului, activitățile corporațiilor multinaționale și transnaționale și ale altor întreprinderi;

Noile tehnologii și drepturile omului

129. este preocupat de utilizarea, ca răspuns la pandemia de COVID-19, a unei varietăți de instrumente bazate pe date și pe noile tehnologii; subliniază riscurile, adesea dificil de perceput, pe care acestea le prezintă în ceea ce privește exercitarea libertăților fundamentale, abuzul de putere și o mai mare vulnerabilitate față de atacurile cibernetice în lipsa unor garanții tehnice și juridice eficiente; își exprimă îngrijorarea cu privire la utilizarea continuă a tehnologiei pentru monitorizarea și limitarea libertății de exprimare și ca instrument de hărțuire; solicită UE ca, în calitate de lider în stabilirea standardelor mondiale privind protecția vieții private și a datelor, să stabilească noi norme și bune practici atât în ceea ce privește utilizarea în interiorul UE, cât și ca soluții care să fie urmate în întreaga lume, pentru a preveni efectele potențial dăunătoare ale noilor instrumente bazate pe date;

130. reamintește Rezoluția sa din 27 februarie 2014 referitoare la utilizarea dronelor înarmate ([8]), își exprimă preocuparea continuă privind utilizarea dronelor înarmate în afara cadrului juridic internațional; invită din nou UE să dezvolte urgent un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic pentru utilizarea dronelor înarmate pentru a asigura faptul că statele membre, în conformitate cu obligațiile legale care le revin, nu comit asasinate cu țintă precisă ilegale și nu facilitează comiterea unor astfel de asasinate de către state terțe; invită, totodată, Comisia să informeze Parlamentul în mod adecvat cu privire la utilizarea fondurilor UE pentru toate proiectele de cercetare și dezvoltare asociate cu construcția de drone; solicită efectuarea unor evaluări ale impactului asupra drepturilor omului în ce privește viitoarele proiecte de dezvoltare a dronelor; reamintește Rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la sistemele de arme autonome ([9]); îndeamnă VP/ÎR și statele membre să interzică dezvoltarea, producția și utilizarea de sisteme de arme complet autonome fără control uman semnificativ asupra funcțiilor de importanță critică precum selectarea și atacarea țintelor; insistă să se lanseze negocieri internaționale cu privire la un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică armele autonome letale aflate în afara unui control uman semnificativ; îndeamnă VP/ÎR și statele membre să adopte o poziție comună pentru negocierile internaționale în această privință;

([8]) JO C 285, 29.8.2017, p. 110.
([9]) JO C 433, 23.12.2019, p. 86.

Migranți și refugiați

131. îndeamnă guvernele să se implice în răspunsuri bazate pe respectarea drepturilor omului și a demnității și în găsirea de soluții care abordează vulnerabilitatea migranților și a refugiaților și nevoia lor de protecție, în conformitate cu principiile solidarității și parteneriatului și precizând în mod clar căile legale adecvate și accesibile pentru migrație; solicită UE și statelor membre să abordeze cauzele principale ale migrației care determină populațiile, persoanele și familiile să își părăsească țările de origine deoarece nu pot trăi într-un mediu demn și sigur;

132. reiterează necesitatea de a lupta împotriva organizațiilor criminale și indivizilor care fac trafic de ființe umane; regretă situația sumbră cu care se confruntă refugiații din taberele de refugiați, lipsa lor de perspectivă, perioada îndelungată de așteptare pentru prelucrarea cererilor de azil și problema accesului la îngrijiri medicale de bază, iar în cazul copiilor, la educație; îndeamnă la identificarea de alternative la detenție pentru migranți și refugiați care să nu îi priveze de libertate și respinge, în acest context, orice tratament inuman sau degradant al migranților; subliniază importanța respectării drepturilor omului la efectuarea de verificări obligatorii de sănătate și evidențiază faptul că tuturor solicitanților de azil și migranților trebuie să li se garanteze accesul la servicii esențiale, inclusiv SRHR; subliniază importanța respectării dreptului la azil la nivel mondial;

133. invită autoritățile competente din statele membre ale UE să trateze persoanele care solicită statutul de refugiat cu bunăvoință și promptitudine și, în concordanță cu principiile statului de drept, să sprijine reîntregirea familiei pentru a pune capăt situațiilor în care refugiații sunt separați de rudele lor apropiate, în special copiii;

Susținerea democrației

134. invită UE să își intensifice sprijinul pentru activismul civic democratic, care a crescut din 2019 în contextul ascensiunii populismului, naționalismului și a regimurilor autoritare; solicită Comisiei și Consiliului să consolideze programele Uniunii de sprijin pentru democrație la nivel global, prin stimularea unor procese pro-democratice ascendente și prin consolidarea rezilienței instituționale; subliniază, în acest sens, activitățile de sprijinire a democrației puse în aplicare de Parlament, inclusiv programele de monitorizare a alegerilor, de mediere, de formare și de mentorat, care trebuie să fie adaptate la situația în schimbare a țărilor partenere, ținând seama de contextele culturale și naționale din țările terțe în scopul consolidării dialogului și a parteneriatului cu acestea; susține solicitarea formulată în Concluziile Consiliului din 14 octombrie 2019 privind democrația și în planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația 2020-2024 referitoare la promovarea unei abordări mai flexibile, inovatoare, pe termen lung și adaptate la situațiile de conflict privind sprijinul pentru democrație; salută și, în acest context, încurajează și sprijină activitatea organizațiilor independente care operează pe baza valorilor fundamentale ale Uniunii Europene și promovează tranziția democratică în lume;

135. se angajează să promoveze o transparență sporită a proceselor democratice, în special a finanțării campaniilor politice și tematice de către diferiți actori nestatali;

o

o o

136. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Reprezentantului special al UE pentru drepturile omului, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de a 75-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și șefilor delegațiilor UE.